71STE JAARGANG No. 9089 | WOENSDAG 4 AUGUSTUS 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Statuut door schorsing bedreigd

Dralende uitspraak in zaak-Irausquin vergiftigt behandelingssfeer

Beter enige dagen gewacht dan débacle geriskeerd

Willemstad. — Het schorsingsbesluit van twee leden van de Arubaanse eilandsraad, de heren Yrausquin en Porf Croes, dreigt de behandeling van het Statuut in de Staten ernstig te schaden. Gelijk wij reeds op 29 Juli schreven lieten wij van de wenselijkheid blijken, dat hoewel de behandeling van het Statuut met het schorsingsbesluit voornoemd niets met elkaar uitstaande hebben, het een daad van wijs beleid zou zijn, indien de Regering zich met spoed — wij schreven althans vóór de openbare behandeling van het Statuut — zou uitspreken in het schorsingsbesluit. Ook meldden wij, dat de verschillende data die genoemd werden waarop de behandeling van het statuut zou plaats vinden, met een zekere gereserveerdheid moesten worden beschouwd, omdat, zoals het bovenstaande leert, de behandeling van het Statuut niet losgemaakt kan worden van de als maar uitgestelde beslissing inzake het schorsingsbesluit voornoemd . En nu doen geruchten de rond, dat een grote groep van de Staten de voorkeur geven aan uitstel van behandeling, waarbij vooral, de D.P. en P.P.A. een dreigende oppositie toon laten horen. Ook de KVP en COP zouden onder de gegeven omstandigheden bereid zijn de behandeling van het Statuut uit te stellen, teneinde de Regering in de gelegenheid te stellen zich uit te spreken in het schorsingsbesluit.

Hardnekkige geruchten die de ronde doen, als zou een zeer grote groep uit de Staten zich verklaard hebben tegen de behandeling van het Ontwerp Statuut op morgen, Donderdag, doen ons het volgende opmerken.

Terecht wacht eenieder, die prijs stelt op recht en rechtszekerheid, op de uitspraak van de Landsregering over de beruchte schorsing van Yrausquin en Croes als lid van de Eilandsraad van Aruba. Terecht vraagt men zich af waarom de Landsregering ruim drie maanden nodig heeft om zich te beraden en waarom — het is een publiek geheim — pas ongeveer twee weken geleden de desbetreffende stukken in handen zijn gesteld van de Raad van Advies. De vraag dringt zich naar voren of hier geen opzettelijke vertraging in het spel is terwille van de Eman-groep.

Het is ook een publick geheim. dat de uitspraak van de Raad van Advies vernietigend is t.a.v. het Arubaanse schorsingsbesluit en dat men in Regeringskringen in Nederland tijdens de RTC heeft laten doorschemeren, dat het Arubaans besluit moeilijk houdbaar is.

Nu staat op de Statenagenda van morgen „Openbare behandeling Statuut", de leden bereiden zich voor principiële redevoeringen te houden om daarna het Statuut te aanvaarden; het Statuut, waarin als een der grondslagen de rechtszekerheid is vastgelegd.

Wat zal er nu gebeuren als het statuut behandeld zou worden in een min of meer geprikkelde stemming, waarin de ontevredenheid van zeer vele leden over de trage behandeling van een typisch geval van toepassing der rechtszekerheid tot uitbarsting zal komen? Men zou dan de vuile Arubaanse was, die in de wasmachine van de Antillen geworpen wordt, voor het publiek uithangen. Men zou elkaar — èn de Regering — (en dit laatste terecht) aanvallen en beschuldigen van ondermijning van het recht.

Men zou een plechtig en historisch moment hier in de Nederlandse Antillen evenzeer verknoeien als de beruchte rede van E. Jonckheer dit in den Haag gedaan heeft. En tenslotte zou men door de verhitte debatten grote kans lopen, dat het Statuut de vereiste meerderheid niet zou halen.

Het is immers te verwachten, dat de bij de schorsing betrokken partijen en sympathisanten op Curaçao tegen het Statuut zouden stemmen, daarmede een menselijk begrijpende daad stellende, maar daarmede tegelijk Nederland en de Antillen een slechte dienst bewijzende. De enkele loslopende leden, waarvan niemand ooit kan weten aan welke kant zij staan, zullen stemmen naar de ingeving van het ogenblik. Al deze eventualiteiten overwegende, menen wij, dat de enige en de beste oplossing is, de behandeling van het Statuut enkele dagen uit te stellen en de Landsregering, die hiermede alleen maar te winnen en niets te verliezen heeft, de kans te geven op korte termijn de lang verwachte uitspraak te doen.

Over het bovenstaande deelde mr I. C. Debrot ons desgevraagd mede, dat de genoemde instanties, t.w. de Regering en de DP-PPA fracties, er zich wel van bewust zijn, dat Statuut en schorsing in wezen, formeel en ideeel beschouwd niets met elkaar te maken hebben. Maar in feite zitten wij met deze Arubaanse erfenis opgescheept en dus hebben wij er wel terdege rekening mee te houden.

Terwille van een waardige en zekere behandeling van het Statuut, terwille van het Koninkrijksbelang en terwille van het prestige van de Nederlandse Antillen, dient iedere complicatie vermeden te worden en is het de derhalve gewenst de behandeling van het Stauut enkele dagen uit te stellen, aldus mr I.C. Debrot, die er nog aan toevoegde, dat in dat laatste geval iedereen de kans krijgt het Statuut te behandelen en als sluitstuk van onze autotomie èn als bouwsteen van het Koninkrijk nieuwe stijl, zonder enige neven intentie.

Mr Debrot koesterde de verwachting, dat de Landsregering op korte termijn een uitspraak zal doen en dat zij, die weet wat verantwoordelijkheid dragen betekent, een zekere, waardige en duidelijke aanvaarding van het Rijksstatuut niet zal willen verspelen ter wille van een nutteloos aangehouden uitspraak inzake een hoogst twijfelachtig schorsingsbesluit.

Bovenstaand standpunt van mr I.C. Debrot kunnen wij geheel onderschrijven en wij hopen dan ook, dat de Landsregering haar tijdens de Maandag j.l. gehouden persconferentie gedane belofte, gestand zal doen, door geen dag langer te wachten met een beslissing die zo nodig is.

Prospero Baiz gaat droomboot exploiteren

Willemstad. — Gistermiddag zijn de vertegenwoordigers van de plaatselijke bladen bijeen geroepen in het kantoor van Drs. J.H. van Boven, Directeur van Economische Zaken en Welvaartszorg, en is hen gelegenheid geboden om vragen te stellen omtrent het per November in de vaart te nemen nieuw gebouwde schip "Antilia", dat de verbinding tussen de Boven- en Benedenwindse Eilanden gaat verzorgen. Gelijk reeds gemeld, moest de exploitatie van bedoelde "Droomboot", zoals dit schip in de volksmond heet, gegund worden. Per 1 Augustus is de exploitatie toegewezen aan de laagste inschrijver, namelijk de fa Prospero Baiz & Co. De sluitingsdatum van de inschrijving was 26 Juli, j.l. De Directeur van Econ. Zaken en Welvaartszorg verklaarde, dat 14 scheepvaartondernemingen en personen die schepen exploiteren, zijn aangeschreven, doch er werden slechts vier inschrijvingen ontvangen. Een ervan eiste een zo overdreven hoge subsidie van het Gouvernement, dat deze is afgevoerd.

Er bleven dus drie inschrijvers over. Twee ervan, de heer Joseph Hart & Sons en diens broeder C.L. Hart, van Aruba trokken hun inschrijving dezelfde dag in, nadat zij van Drs van Boven vernomen hadden welke voorwaarden het Gouvernement stelde. Tevoren waren zij schriftelijk op de hoogte gesteld van deze voorwaarden, doch bij de broeders Hart was de veronderstelling gerezen, dat het schip op elke willekeurige datum naar de Bovenwinden kon vertrekken. De voorwaarde van het Gouvernement is namelijk, dat het schip op een vaste datum van elke maand naar de Bovenwindse Eilanden vaart. Voorgesteld is de datum van de derde van iedere maand. Dit is gedaan om een geregelde verbinding met genoemde eilanden te verkrijgen, waarop eenieder kan rekenen. De laatst overgebleven inschrijver, de fa. Prospero Baiz & Co. kreeg dus de exploitatie van de „Antilia" toegewezen. Het schip moet op 1 September worden afgeleverd, in Nederland. Het Departement van Economische Zaken zoekt momenteel naar een vracht voor Curaçao. Hierdoor zouden de kosten van de overbrenging van de droomboot gedeeltelijk of helemaal gedekt kunnen worden. Prospero Baiz & Co. gaat nu het schip, dat naar verwacht in November zijn eerste vaart naar Boven zal maken, exploiteren. Hiervoor ontvangt deze maatschappij een subside van f. 2.500.- per maand. De „Willemstad"-eigenaar ontving voor diens trip naar boven, elke maand f. 4000.—. Dit schip evenwel is het eigendom van de heer Joseph Hart en, zoals bekend, nu uit de vaart genomen voor reparatie.

Men heeft een calculatie gemaakt van de onkosten aan de „Antilia" en deze bedragen globaal genomen 300.000 (3 ton) per jaar. Het schip heeft twee klasses, nl. een 1e en een 3e klasse. De eerste klasse heeft zes 2-pers. hutten, de 3e klasse kan 2 x 30 passagiers bergen. Er zijn namelijk twee grote hutten, een voor vrouwen en een voor mannen. Buiten de passagiers hoopt men veel vracht te kunnen meenemen. De exploitant heeft 18 dagen, in welke hij het schip voor zichzelf kan gebruiken. De trip naar Boven en terug duurt namelijk slechts 12 dagen. Aan de vertrekdatum wenst de eigenaresse, het Gouvernement, wel streng de hand te houden.

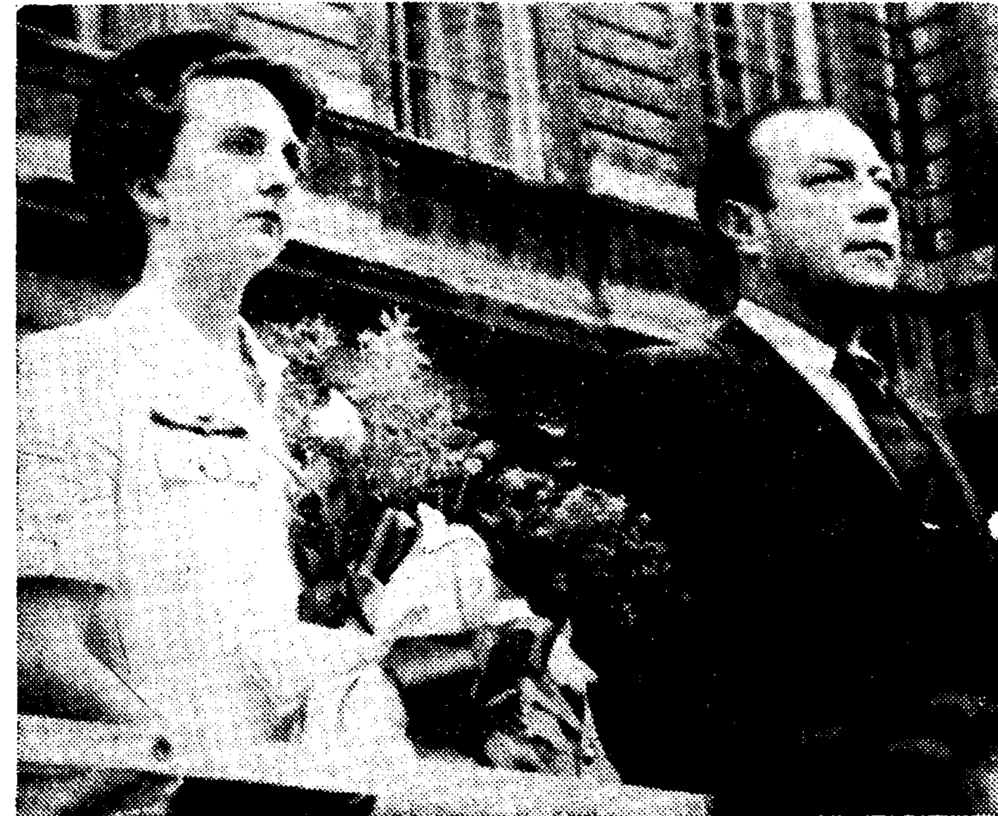
Weer een deskundige

Na de vele Hotel-, Papier- en Havendeskundigen, die Curaçao de laatste maanden hebben bezocht, komt nu van de Caraïbische Commissie een deskundige op het gebied van land bouw een bezoek aan de Antillen brengen. Drs. van Boven verklaarde tegenover onze redacteur dat deze man voor zes weken ter beschikking van de Regering is gesteld om op de eilanden Saba, Eustatius en St. Maarten en waarschijnlijk Bonaire, de mogelijkhe-

(Vervolg op pagina 2)

Recht tot het Hart

— Een leugenaar moet een geheugen hebben.

De „Engel van Dien Bien Phu", Geneviève de Galard, brengt op het ogenblik een 19 daags bezoek aan de Ver. Staten. New York bereidde haar een grootse ontvangst. We zien haar hier naast de burgemeester van New York, Robert F. Wagner, tijdens het spelen van het volkslied.

Nog gevechten in Guatemala

Pres. Armas uit junta getreden?

Guatemala. — Vooral de studenten van de universiteit van Guatemala oefenen felle critiek uit op het nationale leger. Zij eisen onmiddelllijke invrijheidstelling der leden van het bevrijdingsleger en hebben aangekondigd dat zij voorlopig het universiteitsgebouw bezet zullen houden. Intussen blijkt uit de berichten dat nog hier en daar op kleine schaal gevochten wordt tussen troepen die Armas trouw gebleven zijn en cadetten en beroepsofficieren, die zich na de strijd tegen de bevrijdingstroepen in de legerbasis Aurora en de militaire academie in Guatemala stad hebben verschanst.

Volgens een bekendmaking van de Guatemalaanse regering zijn bij de gevechten tussen de cadetten en de bevrijdigstroepen 25 strijdenden gedood en 70 gewond. Deze „ongelukkige botsing" op Maandag j.l. was het gevolg geweest van „een onaangenaam incident tien dagen geleden in een nachtclub tussen cadetten en een patrouille van het bevrijdingsleger" — aldus de regeringsverklaring.

Aanhangers van de vorige regering van Arbenz Guzman worden er van verdacht de cadetten tot de actie te hebben aangezet.

Inmiddels is gistermiddag een grote demonstratie ten gunste van Armas gehouden, waarbij het communisme en het optreden van de cadetten werd veroordeeld.

Volgens berichten van radio Tegucigalpa in Honduras doen geruchten de ronde dat president Armas uit de junta zou zijn getreden wegens een meningsverschil met kolonel Monzon.

Radio San Jose te Costa Rica meldde dat Armas gisteren op een persconferentie zeide dat de ontwapening van het bevrijdingsleger was opgeschort.

Uit Mexico wordt gemeld dat de Mexicaanse luchtvaartmaatschappijen de diensten op Guatemala hebben gestaakt wegens nieuwe ongeregeldheden.

Rojas Pinillin herkozen tot president van Colombia

Begotá. — De constituerende vergadering van Colombia heeft gisteren met grote meerderheid luitenant generaal Gustavo Rojas Pinillin herkozen tot president van de republiek voor de komende vier jaren. Rojas Pinillin kreeg 66 stemmen tegen dr. Laureano Gomez 8.

De thans 54-jarige generaal maakte zich ruim een jaar geleden van de macht meester, hetgeen enige dagen later door de grondwettige vergadering als een juiste daad werd bekrachtigd.

Razzia's in Br. Guyana

„Klein-Moskou" uitgekamd

Georgetown. — Eenheden van de Britse veiligheidspolitie hebben gisteren op grote schaal razzias uitgevoerd in Buxton Village ongeveer twintig kilometer van Georgetown verwijderd. In politie-kringen wordt deze plaats „Klein-Moskou" genoemd. Hier woont o.m. de leider van de Progressieve Volkspartij Sydney King. die in de regering van dr. Jagan minister van openbare werken was.

De actie van de politie van gisteren is de grootste sinds Jagan en de zijnen in het vorige jaar October naar huis werd gestuurd. Er werd overal naar springstoffen gezocht.

Treedt ir. Hopster af?

Amsterdam. — „De Volkskrant" publiceerde hedenmorgen het bericht dat Ir. Hopster Zaterdag 14 Augustus op de buitengewone bondsvergadering te Amsterdam, als voorzitter van de KNVB zou aftreden, aangezien hij de koerswijziging van de bond in strijd acht met zijn persoonlijke opvattingen.

De heer Hopster bevindt zich thans ir. Suriname. De ANP-correspondent aldaar heeft het bericht in de Volkskrant nog niet bevestigd.

Londen. — Lord Douglas of Kirtleside, voorzitter van de „British European Airways", heeft verklaard, dat de maatschappij uitziet naar de tijd, wanneer zij hefschroefvliegtuigen kan laten vliegen tussen Londen, Parijs, Brussel en Amsterdam.

Hij zeide, dat de BEA uiteindelijk op alle routes tot ongeveer 400 km. hefschroef vliegtuigen zal laten vliegen.

Onrust in Fr. Marokko

Joden met ijzeren staven doodgeslagen

Fez. — In Fez (Frans Marokko) heeft zich een aantal betogingen voorgedaan voor de terugkeer van de vroegere sultan. Moelai Abdeslam, een broer van ex-sultan Joessef, is in het keizerlijk paleis te Meknes onder huisarrest geplaatst. Hij begaf zich uit het internationale gebied van Tanger naar Doear Dokkarat in het gebied van Fez voor het voeren van propaganda voor de verdreven sultan.

Tijdens betogingen zijn gisteren in Frans Marokko 21 personen, waaronder veel Joden, om het leven gekomen.

De meeste omgekomen Joden werden met ijzeren staven doodgeslagen. Onder hen bevond zich ook een jongen van 12 jaar.

Volgens latere berichten zijn te Petitjean in totaal 6 Joden gedood. Hun lijken werden door de Marokkaanse betogers verbrand.

Bij het optreden van de politie tegen de demonstranten, waarbij van vuurwapens gebruik werd gemaakt, werden vier betogers gedood.

Ter leniging watersnood

Hongarije weigert Nederlandse gift

's-Gravenhage. — De Hongaarse regering heeft een bedrag van NAF 25.000 dat de Nederlandse regering op 30 Juli aanbood voor de slachtoffers van de overstromingen in Hongarije n i e t aanvaard.

Volgens bij Reuter binnengekomen berichten besteedde de Hongaarse regering grote aandacht aan een Russische gift van NA *f* 48.500.—. Er werd geen melding gemaakt van de Nederlandse aanbieding en van de aanbiedingen van Amerika, gedaan aan Hongarije en de andere landen achter het ijzeren gordijn.

Antilliaans studentenleven in Nederland

Ongetwijfeld zullen vele lezers zich afvragen welke resultaten de Antilliaanse studerenden hebben geboekt in het studiejaar 1953-1954 en ofschoon het onmogelijk de bedoeling kan zijn een gedetailleerde opsomming hiervan te geven, is misschien een kleine, uiteraard zeer onvolledige „bloemlezing" van min of meer bekende prestaties niet onaardig.

Natuurlijk gaat Amsterdam met de erepalm strijken door de schitterende promotie van **Wim van Eps**. Over zijn dissertatie „Over de barenspijn" met de dubbele dedicatie „Aan mijn ouders — Aan mijn aanstaande vrouw" is in de Curaçaose bladen reeds uitvoerig geschreven. Zijn promotor is geweest Prof. Dr M.A. van Bouwdijk Bastiaanse.

Het examen Heilgymnastiek en Massage is door **Gilberto Hanson** met goed gevolg afgelegd. Hij hoopt zich nog te bekwamen in de physiotherapie.

De ijverige **Rene Treurniet**, medisch student, heeft zijn eerste collegejaar afgesloten met het behalen van zijn „propjes". Momenteel vertoeft hij in Parijs met enkele studenten, onder wie ook zijn vriend Haim Araujo, die met prachtige cijfers naar de tweede klasse van de M.T.S. is verhoogd.

De Tilburgse vereniging O.A.S.A. heeft afscheid genomen van **Cayochi Romer**, die na zijn doctoraal economie in een voor Antillianen ongekende en nog steeds onverklaarbare haast de wijk genomen heeft naar „dushi Corsou".

Mildred Francisca is inmiddels voor haar propaedeutisch examen geslaagd. Zij brengt haar vacantie gedeeltelijk door in Engeland. Aan deze excursie, door de F.S.S. georganiseerd, nemen van Antilliaanse zijde nog deel Daphne Labega en Rene Romer.

Nu Donny Scoop zijn H.B.S. achter de rug heeft, denkt hij Psychologie te gaan studeren.

De enige Antilliaan, die tot nu toe, zijn opleiding heeft genoten aan het Ned. Opl. Instituut voor het Buitenland, Kasteel Nijenrode te Breukelen, is **Aquiles Hart**. Na de tweejarige cursus is hij geslaagd. Waarschijnlijk komt hij ongeveer een jaar naar Den Haag, waarna er kansen bestaan, **dat hij voor de Nieuwe Eerste Nederlandse naar** Venezuela vertrekt.

De ambachtsschool „St. Jozef" op Curaçao kan trots zijn op haar oud-leerlingen Angel Kook en I.A Martis. **Angel Kook** heeft immers met deze vooropleiding kans gezien aan de M.T.S. in Den Haag zijn einddiploma werktuigbouwkunde te behalen. Door het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao is hem een studiebeurs verleend om zich verder te bekwamen in de geheimen van de telefonie. In verband hiermede volgt hij een cursus en doet hij practisch werk bij de P.T.T. in Rotterdam.

I.A. Martis, eveneens met dezelfde vooropleiding, heeft in Haarlem zijn bouwkundig examen afgelegd als een van de besten. Deze beide jongens hebben door hun ijver en volharding bewezen, dat de basis, die door de Curaçaose ambachtsschool is gelegd, toch wel heel degelijk is. En om bij de M.T.S.'ers te blijven:

Pablo Conradus heeft aan de M.T.S. in Dordtrecht chemische technologie gevolgd. Na zijn eindexamen, dat kennelijk uitnemend is geweest, heeft de directeur van de school de raad gegeven deze jongen in de gelegenheid te stellen naar de Technische Hogeschool in Delft te gaan. Het zou daarom wel aanbeveling verdienen, dat het Bestuurscollege zich hierover zou beraden.

Ook **Fred Riley** heeft in Den Haag met goed gevolg een werktuigbouwkundig examen aan de M.T.S. afgelegd.

Aruba heeft alle redenen om te juichen gezien het prachtige resultaat van de toekomstige opvoeders (opvoedsters) van de jeugd. Aan de Rijkskweekschool te Deventer slaagden **Rudy Frank** en **Richard de Veer**; in Neerbosch bij Nijmegen behaalde **Helen Marugg** haar onderwijzersakte, terwijl **Aida Croes, Betsy Orman** en **Sheila Tjin-Kam-Jet** in Reuver eindexamen deden.

Op een ander terrein ligt het succes van **Joop Sprockel**, die zijn opleiding tot Inspecteur van Politie heeft beëindigd. Tot slot zij nog opgemerkt, dat **Mr Ergo de los Santos** te Leuven voor de eerste licentie in de Politieke en Sociale Wetenschappen een goed resultaat heeft geboekt.

Natuurlijk staan tegenover deze successen ook minder goede prestaties, die onvermeld zijn gebleven, maar al met al kunnen de Antillen meer dan tevreden zijn over het collegejaar 1953—1954.

Jules de Palm.

Duits arrestatie-bevel tegen Touseul

Keulen. — Tegen de in 1949 wegens oorlogsmisdaden in Nederland ter dood veroordeelde en later uit Breda ontsnapte Antoine Touseul heeft de rechtbank te Keulen een arrestatiebevel uitgevaardigd wegens het doen van inbreuk op het Duitse recht.

Op 9 Juli wees dezelfde rechtbank een Nederlands verzoek om uitlevering af, aangezien zij de Duitse nationaliteit van Touseul — volgens door Hitler uitgevaardigde wetten — bewezen achtte.

Zondag a.s.

Grote Maria-manifestatie in Wishi's Parochiekerk

Willemstad. — Zondag 8 Augustus as. zal in de Parochiekerk van Wishi een beeld worden ingewijd van O.L. Vrouw Onbevlekt Ontvangen, dat vervolgens ter beschikking zal worden gesteld van de Pastoors, die een Triduum of een andere plechtigheid ter ere van de Onbevlekte Moedermaagd willen organiseren

Het is een beel van 1.50 meter hoog, werd in Spanje vervaardigd, en is een geschenk van de Broederschap van O.L. Vrouw van Coromoto.

De wijdingsdag zal met de volgende plechtigheden gevierd worden:

Om negen uur 's morgens zal een plechtige H. Mis worden opgedragen ter ere van de Onbevlekte Ontvangenis om de deugd van zuiverheid te vragen voor het volk van Curaçao.

Om zeven uur 's avonds gedurende een plechtig Lof zal het beeld worden gewijd met een opdracht aan de H. Maagd en een preek van de Zeer Eerw. Pastoor Julio Henriquez en een processie met fakkels en flambouwen.

De Broederschap verzoekt een ieder voegzaam gekleed, liefst in het wit, aan deze plechtigheid deel te nemen. Lantarens kan men kopen bij de familie De Jongh, Weg naar Welgelegen 95; Mevr. Angelina Sluis, Schottegatweg West 24 en Mej. Julia Pinedo, Consciencetiesteeg 34.

Waar Curaçao in de loop van dit Mariale Jaar zo herhaalde malen zijn grote godsvrucht tot de H. Maagd getoond heeft, twijfelen wij er niet aan, of Zondag as. zal door de deelname van tallozen een nieuw hoogtepunt bereikt worden in dit aan hoogtepunten zo rijke jaar.

Internationale prijsvraag voor Olympisch lied

Willemstad. — Namens het bestuur van het Internationaal Olympisch Comité vestigen wij er de aandacht op, dat dit bestuur een internationale wedstrijd voor de compositie van een olympisch lied heeft uitgeschreven.

Aan deze wedstrijd, waarvoor geen leeftijdsgrens is gesteld, kunnen componisten en auteurs van alle nationaliteiten deelnemen. Dit Olympisch lied zal in Maart of April 1955 voor het eerst worden uitgevoerd te Monte Carlo en over de hele wereld worden uitgezonden door de verschillende radio-omroepen.

Aan de auteur van de gekozen tekst zal ter ere van deze bijzondere uitvoering een medaille of een kunststuk worden uitgereikt naast de 1000 dollars, die toegekend worden.

Inzendingen moeten plaats hebben vóór 20 December 1954.

Voor uitvoerige inlichtingen over deze unieke wedstrijd kan men zich wenden tot het kantoor van het Cultureel Centrum Curaçao, De Ruyterkade 46 d, tel. 1810.

Prins houdt seances

Willemstad. — In de tweede helft zal — gelijk wij reeds meldden — Lodewijk Prins, de bekende schaakmeester en schrijver op schaakgebied, een bezoek brengen aan de Nederlandse Antillen. Dit bezoek is mogelijk geworden door de Sticusa in samenwerking met de Nederlands Antilliaanse Schaakbond. Alvorens naar de Antillen te komen, zal de heer Prins deelnemen aan het internationale schaaktournooi, die niet meer in Argentinië, maar in Nederland zullen plaats vinden.

Het ligt in de bedoeling, dat de heer Prins behalve succes ook enige lezingen zal houden, terwijl de mogelijkheid niet uitgesloten is, dat de heer Prins, die ook muziek heeft gestudeerd een lezing over een musicologisch onderwerp zal houden.

De Oliejubilarissen in Augustus

Emmastad. — De oliejubilarissen van deze maand zijn: J.C. Ringeling, E.G. E. Kolf en T.V. Romano (30 jaar).

A.L. Green, W. Flecker, I.M. Cleofa, Th. A. Forde, J.E. Loyd, M. Maule, J.C. Duits, W.G. James, C.L. Best, A.A. Martis, W. Tuinebreyer, I. L. Smiet, G.D. Wilkerson, J.L. Bracelly, C.H. Hagedorn, W. Short, E.A. Jamaloodin, J.P. de Palm, P.M. Peternella, J.B.H. Williams, J.C. Hoek en R.M. Martina (25 jaar).

Aan allen onze hartelijke gelukwensen.

Brussel. — Bij Mechelen kwamen een personentrein en een goederentrein met elkaar in botsing. Volgens politieberichten werden vier personen gedood en vijf zwaar gewond. Verscheidene personen liepen lichte verwondingen op.

Musicoloog naar Curacao

Willemstad. — Op 9 September komt onder auspiciën van het Cultureel Centrum Curaçao de bekende musicoloog dr J. Kunst naar de Antillen voor een verblijf van drie weken. De heer Kunst die zich momenteel namens de Nederlandse regering en namens het Instituut voor de Tropen in Sao Paulo bevindt, is internationaal bekend geworden om zijn researchwerk op muzikaal gebied in Indonesië en de Balkanlanden. Men kan het bezoek van de heer Kunst tevens zien als een eerste aanloop voor een musicologisch onderzoek van de Antilliaanse muziek

De heer Kunst is o.a. ook door de UNESCO aangesteld om een catalogus samen te stellen voor de discotheek in het bijzonder voor de afdeling, die zich bezig houdt met alle opnamen van de volksmuziek van de verschillende landen. Het ligt tevens in de bedoeling, dat de heer Kunst met een plaatselijke violist viooldueten zal spelen

Naar Nederland

Willemstad. — Met de „Boskoop" vertrokken naar Nederland: Mevr. A. C. M. Aidt—Haga en baby, fam. G. Gallandat—Huet en 3 kinderen, fam. H. K. den Heyer, mej. R. Moe en 8 manschappen van de marine.

Tevens zullen in de volgende aanloophavens embarkeren:

Trinidad UK: Mevr. B. Gibbons en dokter, mej. J. Ball, mevr. McCall, Mevr. Messiah, Mevr. Rawlins, de heer Lee Lum, de heer D. Gibbons en een heer.

Trinidad Amsterdam: fam. Sanou, mevr. Schouten en heer Ablack.

Barbados UK: mej. M. J. Austin, mej. J. St. John, heer O'Henry en mevr. G. M. Walwijn.

Pioniers geinstalleerd

Willemstad. — Gisteren werd op Parera een aantal pioniers van de Elizabeth Groep (IV) geïnstalleerd, een betekenisvol ceremonieel voor deze groep, die nog een bijzonder cachet krijgt, indien men bedenkt, dat aan Sonja de Castro de Blauwe Koorden werd uitgereikt.

Het clubhuis van de Elizabethgroep was het centrum, waar de plechtigheid van de installatie zijn beslag vond. De dames M. Manuel, Stella Maduro, Astrid Sprock, E. Perford, A. Leito, M. Venlo, C. Cardozo en S. de Castro werden geïnstalleerd.

De leidster van de groep, Ruth Zefrin, verrichtte de plechtigheid.

Na deze plechtigheid werd Sonja de Castro vereerd met de Blauwe koorden, zij is de eerste van de groep die deze hoge padvindsters onderscheiding ten deel viel. De hoofdleidster van de Groep mej. v.d. Put hield daarbij een toespraak, waarin zij wees op het werk van de padvindersbeweging. Vooraf hadden de leden van de groep in de Kapel van de Zusters te Pietermaai zich bezonnen op de diepere betekenis van hun sociale taak.

Het padvinderslied „Ik ben een kind van Maria" besloot het kerkelijk gedeelte.

Onder de aanwezigen die op Parera de installatie en de uitreiking van de Blauwe Koorden bijwoonden, bevonden zich onder meer de ouders van de geïnstalleerden, Shon Cai Winkel, die ondanks zijn drukke werkzaamheden tijd heeft kunnen vinden om van zijn gewaardeerde belangstelling te doen blijken en mevr. Aura Winkel en mej. Ina Winkel, alsmede Medo, de hoofdaalmoezenier pater van Moorsel O.P. en de aalmoezenier van de groep, Pater van Leeuwenberg O.P..

Padvinders naar Trinidad

Willemstad. — Hedenmiddag vertrekken met de „Willemstad" een groep padvindsters naar het inter Caraibisch padvindsters kamp, dat in Trinidad wordt gehouden.

Achtentwintig meisjes van de St. Elizabethgroep, incluis leidsters, vertrekken o.l.v. Gloria Zefrin, Ruth Zefrin en José v.d. Put naar Trinidad om de Nederlandse Antillen daar te vertegenwoordigen.

Wij wensen onze afvaardiging van harte succes toe.

OP 15 NOVEMBER NAAR DE STEMBUS

Willemstad. — Verschenen is een Landsbesluit, waarbij vastgesteld is, dat de candidaatstelling voor de verkiezing van de leden der Staten is vastgesteld op 20 September a.s., de verkiezingen worden op 15 November a.s. gehouden.

Uit bovenstaande wordt dus de Amigoe-berichtgeving van Dinsdag 20 Juli j.l. door dit Landsbesluit geconfirmeerd. "Today" wist n.l. met zekerheid te melden, dat de datum van 15 November onjuist zou zijn en citeerde daarbij niet genoemde goede bronnen.

Statenleden naar Boven

Willemstad. — Gelijk de „Amigoe" reeds meldde, zullen enkele Statenleden naar de Bovenwinden vertrekken voor het maken van een „studiereis". Nader vernemen wij, dat deze reis aanvangt op 12 Augustus.

De volgende Statenleden nemen aan deze „studiereis" deel: Voorzitter Ch. Voges, Mr. I.C. Debrot, P. v.d. Hoeven, Mevr. De Lannoy-Willems, Fifi de Jongh, H.L. Braam en de heer Laclé.

Hoe de Antillen sparen

Willemstad. — In Mei werd totaal ƒ 299.122,12 ingelegd en ƒ 274.179,88 terugbetaald. De bedragen der ingebrachte gelden (en tussen haakjes de bedragen, die terugbetaald waren) zijn voor de eilanden als volgt:

Curacao ƒ 234.348,76 (ƒ 274.179,88); **Aruba** ƒ 38.473,61 (ƒ 33.691,65); **Bonaire** ƒ 7.339,50 (ƒ 6.917,50); **St Maarten** ƒ 10.114,75 (ƒ 4.872,20); **St Eustatius** ƒ 6.729,50 (ƒ 2.024.—); **Saba** ƒ 2116 (ƒ 948.—).

Bemanningslid achter gebleven

Willemstad. — Gisteren is een bemanningslid van het Braziliaanse tankschip „Amapa" hier achtergebleven. De man is ondergebracht in het Zeemanshuis. Hij moet zich 3 maal per dag bij de Vreemdelingendienst melden.

Het K.L.M.-vliegtuig, dat Maandag vertrok, arriveerde gisteravond om 23.30 uur op Curaçao. De machine, vertrokken Maandag van Curaçao, landde gisteren om 20.53 uur op Schiphol, Amsterdam.

Poseidon nr Aruba, **City of Canburry** v. Montreal nr Cristobal, **Baretta** v. Aruba, **Augzburgh** v. Pto Cabello nr Maracaibo, **Santa Rosa** v. New York nr La Guayra, **Wanderer** nr Aruba **Willemstad** v. Aruba en **Blockland** nr Matadi.

Examens

Willemstad. — Voor het examen *Engels M.O.-A* werden 12 candidaten geëxamineerd. Na schriftelijk examen afgewezen 4 candidaten en naar Nederland vertrokken 2 candidaten.

Deelgenomen aan mondeling examen 6 candidaten, van wie afgewezen 4.

Geslaagd de heren G. D. Peterson (Aruba) en N.J. Redeker (Curaçao).

Examens Onderwijzer (Aruba)

Geëxamineerd: 7 candidaten, afgewezen: 6. Geslaagd: de heer R.N. Tjin Kam Jet.

Examens voor Hulponderwijzer (Aruba)

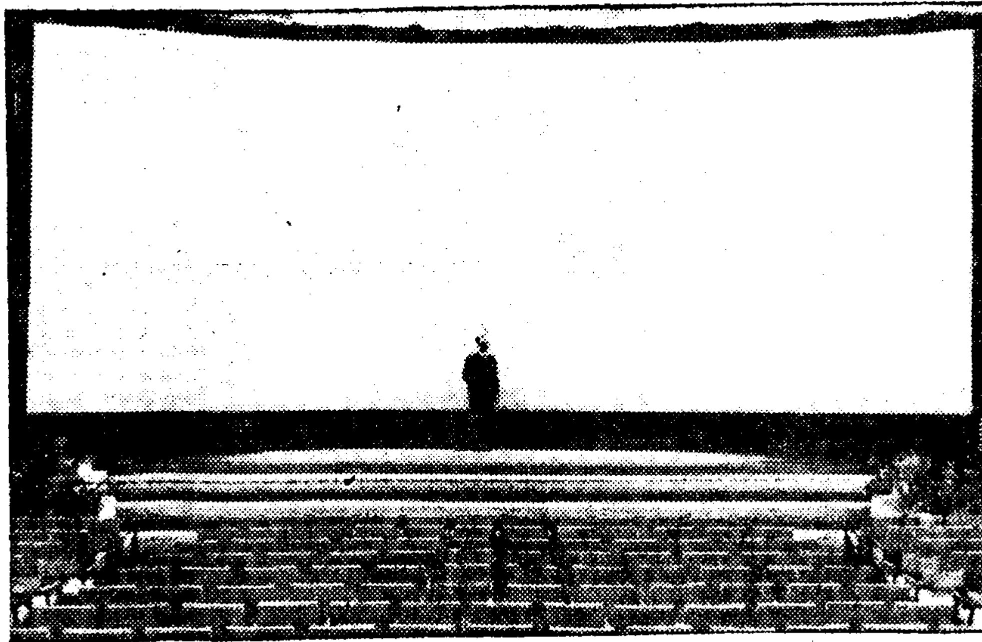
Geëxamineerd: 8 candidaten, 3 werden afgewezen, 3 geslaagd: de dames F.J. Eendragt, M. Figaroa, M.L. Thiel, C. Yarzagaray en de heer D.O. Ferrol.

Voor-examen Spaans L.O. (Curaçao)

Geëxamineerd en geslaagd 2 candidaten, t.w. de heren R.W. Insinger en C.J. Sengers.

HAVENDESKUNDIGE OP CURACAO VERWACHT

Willemstad. — Zeer binnenkort wordt op Curaçao verwacht de heer Lions, deskundige op het gebied van havenexploitatie. Het is deze persoon geweest, die destijds adviseerde om Panama tot Free Port te maken. Tezamen met de deskundige Coomans, die eveneens over enkele weken op Curaçao arriveert, zal de heer Lions de exploitatie van de nieuwe havens op Aruba en Curaçao gaan bestuderen. Het laat zich aanzien, dat de Antillen het centrum worden van allerlei deskundigen. Het enige wat Curaçao, en de Antillen nu nog ontbreekt, is een goed *financieel deskundige*, een man die ons kan vertellen hoe de nijpende financiële tekorten kunnen opgeheven worden.

Willemstad. — Een uitgelezen gezelschap had gisteravond gevolg gegeven aan de uitnodiging van de Directie van de N.V. Bioscoop Exploitatie Mij. Cinelandia om de eerste voorstelling van een 3-dimension-film in haar theater te komen bijwonen. Gewapend met de noodzakelijke bril ondergingen de talrijke genodigden de sensatie van „House of Wax", de film, die vroeger „De man met de wassen beelden" heette en als griezel-verhaal altijd een goede pers heeft gehad. De heer A. Moron Jr., die namens de Directie de bezoekers aan de ingang van het theater had verwelkomd, had na afloop heel wat complimenten in ontvangst te nemen.

Bijzondere films in Suffisant

BIJZONDERE FILM

Suffisantdorp. — De Afdeling Recreatie en Sociale Zorg van het Suffisantdorp tracht zoveel als maar mogelijk is de werknemersgroepen van de C.P.I.M. in alle branches het hunne te geven. Elke avond worden in het Suffisanttheater films vertoond, waaronder Amerikaanse, Engelse, Spaanse, Italiaanse en ook Portugese.

Zo werd gisteravond bijv. een film uit Lisboa afgedraaid, die een bijzondere rolprent genoemd mag worden, gezien de hoogstaande culturele waarde ervan. De film draagt de titel van „Nao Ha Rapazes Maus" (Er zijn geen slechte jongens). De film behandelt het thema van armoede en ellende, die de boventoon slaat in een dorpje, waar de pastoor, Padre Americo, de strijd tegen de armoede aanbindt om de jeugd en de volwassenen voor God en Kerk te behouden. Een heroïsche strijd.

De honderden, die deze film hebben mogen zien, hebben van een eerste klasse product genoten, dat, als er een tweede vertoning van zou worden gegeven, evenveel toeschouwers zou trekken. De film wordt in het Portugees gesproken. Een rolprent met culturele waarde, een film, die ver boven de hedendaagse Amerikaanse producten uitsteekt, wat inhoud en spel betreft.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 8 in en 7 uit, tankschepen 10 in en 10 uit; zeilschepen 2 in en 7 uit. Passagiers landend 81, vertrokken 18 en doorgaand 314.

Hato: Vliegtuigen 11 in en 10 uit. Passagiers landend 134, vertrokken 94 en doorgaand 59.

Prospero Baiz exploiteert „Droomboot"

(Vervolg van pagina 1)

den van een ontplooiing van de landbouw te bestuderen. De mogelijkheid om tot aanplant van suikerriet over te gaan wordt onder meer door deze deskundige, de heer Harvard Duclos, onder de loupe genomen. Hopelijk is een ontwikkeling van de landbouw mogelijk.

Amerikaanse belangstelling

Drs. van Boven deelde de journalisten verder mede, dat voor de Bovenwindse Eilanden in Amerika een merkbare belangstelling leeft. Het Toeristenbureau in New York meldde laatst dat er veel vragen over deze eilanden gesteld worden. Mede hiervoor is het van belang om de „Antilia" volgens een vast tijdschema te laten varen naar deze eilanden.

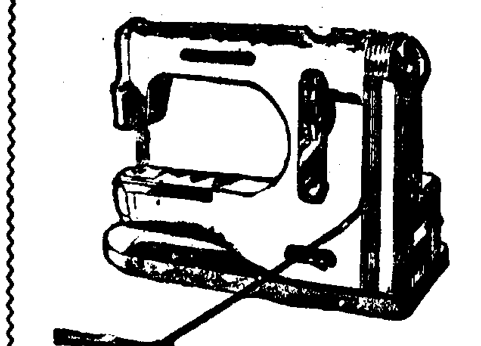
Een stille hoop heeft de Directeur gehad, dat de K.N.S.M. de exploitatie van de „Antilia" op zich zou nemen. Deze maatschappij heeft een organisatie en kan zijns inziens de exploitatie met minder onkosten en/of moeilijkheden uitvoeren. Vorig jaar heeft er reeds een inschrijving plaats gehad, die ook Prospero Baiz als laagste inschrijver aanwees. Met de volledige toestemming van deze firma is dit jaar nogmaals een inschrijving gehouden.

Over de thans heersende toestand op St. Eustatius kon Drs. van Boven niet veel vertellen. Naar de indruk die de directeur echter heeft is deze nog slecht. Toevallig heeft hij juist bericht ontvangen, dat enkele dagen geleden voor het eerst weer wat regen is gevallen. Het zal echter niet genoeg zijn om er lang op te teren. Er is over gesproken om een tanker naar de eilanden te sturen, deze zou dan verschillende keren met water naar Eustatius kunnen varen. Wanneer de noodkreet dringender wordt, zal waarschijnlijk hiertoe worden overgegaan. Men ziet dus wel, dat de Bovenwindse Eilanden de volle belangstelling hebben van de Regering. Laat ons nu maar hopen, dat de deskundige Duclos voor onze eilanden een uitweg weet.

Londen. — Volgens een artikel in de „Prawda" van de hand van admiraal Koeznetsow, opperbevelhebber van de Sovjet-Russische marine, was de Russische marine de eerste ter wereld, die werd uitgerust met onderzeeboten, radio en pantserschepen.

Het weer

Max. temp. 31 C (87.8 F), min. 26.4 C (79.5 F) en gem. 28.5 C (83.3 F). Max. wind 18, min. 6 en gem. 12 knopen. Vochtigheid 76%. Neerslag 1.27 mm. Helder 4, licht bewolkt 14, bewolkt 4 en zwaar bewolkt 2 uren.

Wat hebben de Russen uitgevonden?

Niet alles eisen zij ten onrechte voor zich op

Herovering van het verleden

Er gaat nu al jaren lang geen week voorbij of de Moskovische pers eist voor de een of andere Russische geleerde de eer op een uitvinding te hebben gedaan, die tot dan toe aan een Westerse geleerde werd toegeschreven. In 1945 werd door de Russen voor het eerst een dergelijke lijst van uitvindingen gepubliceerd. Het document werd uitgegeven door de VOKS, de Sovjet Maatschappij voor Culturele Betrekkingen met het Buitenland, en was speciaal bestemd voor de buitenlandse propaganda. Het bevatte reeds een belangrijk gedeelte van de meest beslissende technische verworvenheden van onze eeuw. Sedert 1945 is de lijst echter aanzienlijk uitgebreid. Nog onlangs hebben de Russen de uitvinding van de helicoptère voor zich opgeëist. Volgens het blad van het Russische leger, „De Rode Ster", is de eerste helicoptère, die werkelijk functionneerde, in 1754 uitgevonden door een Russische geleerde, Mikhail Lomonossov.

De publieke opinie in het Westen ontvangt ieder nieuw Russisch uitvindersbericht met een sceptische glimlach. Dit scepticisme blijft overigens niet beperkt tot het Westen. Achter het IJzeren Gordijn probeert men de moeilijkheden te overwinnen door te lachen om de onderdrukker. Uit dit gebied stamt de volgende geschiedenis, die door een vluchteling werd verteld:

— Heb je vandaag de Pravda gelezen?

— Nee, waarom?

— Het blad beweert dat de twee eerste mensen die er in geslaagd zijn het luchtruim te kiezen, Russen waren.

— Zo. En wie waren dat dan wel?

— Dedalov en Ikarov.

De ernstige toon van beschuldiging, waarmee de Russen hun aankondigingen bekend plegen te maken, verwekt natuurlijk hilariteit. Toch moet men oppassen, dat men niet al deze gevallen toeschrijft aan de kinderlijke behoefte die eigen is aan simpele geesten, om in alles superieur te schijnen, zelfs waar dat per se niet het geval is. En het is vooral niet juist om vanwege bepaalde gevallen van pocherij, de vroegere of huidige prestaties van de Russische wetenschap te onderschatten. Ondanks de ideologische hinderpalen van allerlei aard, die de communisten het vrije onderzoek in de weg hebben gelegd, is het wetenschappelijk leven in de Sovjet-Unie op bepaalde gebieden zeer actief, voornamelijk op dat van de toegepaste wetenschap. Een recente studie van de Amerikaanse specialist, Eugène Rabinovitch (Chicago), gepubliceerd in het Weense tijdschrift „Zukunft" in December 1952) laat op dit punt geen enkele twijfel.

De opbloei van de wetenschap waarvoor de grondslag werd gelegd in de jaren 1935 en 1936, gaat gepaard met wat men zou kunnen noemen „de herovering van het verleden". De geleerden die werkzaam zijn in een van de ongeveer 3500 onderzoekingscentra (die overigens niet allen van gelijke kwaliteit zijn) trachten aan te knopen bij de seculiere tradities van de Russische wetenschap. Sedert enige tijd worden zij hierin aangemoedigd door de autoriteiten.

Het hoort niet meer tot de goede gebruiken om, zoals de oude „sectarische" bolsjewieken deden, alles wat vóór de revolutie tot stand was gebracht, te beschouwen als het werk van de „reactie" en dus als waardeloos. Deze geschiedopvatting wordt tegenwoordig als te simplistisch van de hand gewezen. De huidige generatie maakt onderscheid tussen „het werk van het Russische volk" en „de Tsaristische instellingen", welke laatste alleen als reactionnair worden beschouwd. Dit onderscheid, dat alleen bedoeld is om tegemoet te komen aan de nationale eigen-liefde van de Russen, werd kort voor de tweede wereldoorlog de Russische propaganda binnengevoerd. Stalin wenste de volkse basis van het sovjet-regiem te verruimen en aarzelde daarom niet om ten bate van zijn eigen politiek het patriotisme uit te buiten, dat het Russische volk is aangeboren.

Betrekkelijk isolement

Ook het betrekkelijk isolement, waarin de Russische geleerden zonder direct en voortdurend contact met hun Westerse collega's moeten werken, verklaart bepaalde overdrijvingen. De Sovjets schijnen somtijds te vergeten dat de wetenschap voor alles een internationaal karakter heeft en dat wetenschappelijke ontdekkingen met elkaar verband houden of nagenoeg tegelijkertijd tot stand komen, zodat het vaak moeilijk is de prioriteit aan deze of gene onderzoeker of geleerde toe te kennen ten koste van een ander.

Zo eisen b.v. de Russen de ontdekking van de Zuidpool op voor hun landgenoot, kapitein von Bellinghausen. In het begin van de 19e eeuw togen zeevaarders van verschillende naties — onder wie de Rus Von Bellinghausen — op zoek naar het geheimzinnige gebied. Von Bellinghausen kwam in 1821 de sloep Hero tegen, waarvan de kapitein, Nathaniel Palmer uit Connecticut op zeekalverenjacht was. De jonge Amerikaan vertelde de Russische ontdekkingsreiziger over 't gebied dat hij ontdekt had. „Noble boy", riep Von Bellinghausen uit, „ik zal het land naar jou noemen: Palmer's Land". De Russisch-Amerikaanse rivaliteit bestond in die tijd klaarblijkelijk nog niet. Von Bellinghausen gaf een ander eiland de naam van zijn vorst, Alexander I. Pas in 1840 stelde echter de expeditie van Charles Wilkes definitief vast dat Palmer's Land werkelijk deel uitmaakte van het vasteland.

Wat betreft zekere technische ontdekkingen blijkt, dat er vaak eeuwen verlopen tussen het tijdstip waarop een idee is ontstaan en dat waarop het werd uitgevoerd. Ook zijn er losse ontdekkingen die niet van invloed zijn op latere ontwikkelingen. Neem b.v. de helicoptère: De Russen pretenderen, dat Lomonossov het project ontwierp in de 18e eeuw. Dit is niet onjuist. Maar het is even juist, dat Leonardo da Vinci bijna twee eeuwen eerder eveneens een helicoptère voor ogen had, die echter pas werkelijk werd gerealiseerd in onze dagen. Wil dat nu zeggen dat Lomonossov geen groot geleerde en geen groot uitvinder is geweest? Helemaal niet. Alleen al de ontdekking van de wet van het behoud van de arbeidskracht, een volle eeuw voor de Duitse geleerden Mayer en Helmholz, aan wie men haar over het algemeen toeschrijft, is voldoende om aan deze geleerde de erkentelijkheid van de beschaafde wereld te verzekeren.

Hebben de Russen werkelijk het kanon uitgevonden en het stoomschip, en het electrisch licht, de telefoon, de radio, de televisie, het straalvliegtuig etc. etc.? Indien dat niet het geval is, waarom eisen zij dan deze ontdekkingen voor zich op? Een bijzondere correspondent, François Fejtö, die specialist is op het gebied van Sovjet-aangelegenheden, tracht in bijgaand artikel een antwoord te geven op deze vragen.

Bijdragen tot de vooruitgang

Gedurende de laatste twee eeuwen heeft de Russische wetenschap krachtig bijgedragen tot de vooruitgang. Wij behoeven er slechts aan te herinneren dat men aan de Rus Lobatchovski de grondbeginselen dankt van de niet-Euclidische geometrie en dat een Rus, Mondelev het periodiek systeem der elementen heeft ontdekt. De biologie dankt aan Russische onderzoekers de ontdekking van 't bestaan van virussen etc. etc. Ook moet men de belangrijkheid niet onderschatten van de onderzoekingen van Mitchourine.

Wanneer men dit eenmaal heeft vastgesteld, constateert men echter ook dat een groot deel van de Russische beweringen de toets der critiek niet kan doorstaan. Wij hebben een schema opgesteld van de belangrijkste ontdekkingen die de Russen de laatste jaren voor zich hebben opgeëist. Het schema noemt de betwijfelde uitvinding en de datum waarop zij door de Russen gedaan zou zijn. Wij hebben aan elke bewering opmerkingen toegevoegd die de mening weergeven van wetenschapsmensen welke wij hebben geraadpleegd en wier objectiviteit in deze boven elke twijfel verheven is.

FRANÇOIS FETJÖ
(Copyright De Tijd-AFP)

Oost-Duitsland beducht voor John's leven

Onderhoud met pers „onmogelijk"

De West-Berlijnse radio-omroep Rias heeft gemeld, dat John zich „op een moeilijk toegankelijke plaats" bevindt en dat het hem, met het oog op zijn „persoonlijke veiligheid" niet mogelijk is een onderhoud met journalisten te hebben. Als bron voor dit bericht geeft Rias een „vertrouwelijke instructie" van de perschef der Oost-Duitse regering aan hoofdredacteuren van Oost-Duitse bladen.

„Als het ogenblik gekomen is, zullen nieuwe verklaringen van John worden gepubliceerd en de bevoegde diensten zullen de pers waarschuwen, als journalisten persoonlijk contact met John kunnen opnemen", aldus dit bericht.

Zolang de Oost-Duitse propaganda John niet in eigen persoon aan de pers voorstelt blijft de twijfel voortbestaan over de vraag, of hij geheel en al uit vrije beweging is heengegaan.

Bondskanselier dr Konrad Adenauer is met de leiders van de Christen-Democratische partij in Baden in spoedvergadering bijeengekomen voor overleg naar aanleiding van de verdwijning van dr. John. De gehele C.D.U.-fractie in het West-Duitse parlement neemt aan de besprekingen deel.

Tokio. — Volgens Radio Pjongjang is Donderdag jl. een Amerikaans soldaat gedood en een Noordkoreaans politieman gewond bij een incident in de neutrale zone tussen Noord- en Zuid-Korea. Achttien kilometer ten Noord-Oosten van Pan Meen Djon zouden volgens dit communistische radiobericht drie Amerikaanse soldaten het vuur geopend hebben op een Noordkoreaanse politiepatrouille. Het vuur werd beantwoord met bovenstaand gevolg.

Heeft U ergens een knobbel voor?

(Van onze medische medewerker)

Enige maanden geleden werd de Nederlandse medische kring door een droevig bericht getroffen. 20 Februari overleed vrij plotseling Professor Dr. J. A. J. Barge. Voor u minder belangwekkend dan het neerstorten

Medisch standpunt

van een buitenlandse straaljager in de Stille Zuidzee, voor ons medici een ernstige slag. Met Prof. Barge ging een Katholiek geleerde van formaat heen, een sympathiek mens, een geliefd docent, een zeer productieve ontleedkundige. Zijn laatste publicatie verscheen eind 1951: **„Van wetenschap tot gezelschapsspel. 1)** De titel suggereert reeds de populaire allure van dit boekje, en ook bij nader inzien blijkt dat de outsider met behulp van een kleine dictionnaire in staat is deze verhelderende en alleraardigst gestelde bladzijden met vrucht en genoegen te lezen.

Bij zijn aankomst in Leiden in 1919 vond Barge bij de inventaris van het Anatomisch Kabinet aldaar een merkwaardige verzameling van 60 miniatuur-gipsbusten. Hij vermoedde onmiddellijk dat deze collectie iets te maken moest hebben met de **„phrenelogie"** — ik vertel u straks wat dat is — en met de uitvinders van dat begrip: Gall en zijn leerling Spurzheim. Na talloze vergeefse nasporingen te hebben verricht, vond Barge enige jaren geleden de sleutel van het geheim bij een reorganisatie der Bibliotheek van het Anatomisch Laboratorium, namelijk een viertal oude Engelse brochures.

In de tweede helft van de 18de eeuw leefde en werkte de scherpzinnige hoewel ietwat fantastische anatoom Franz Joseph Gall, geboortig uit het Duitse stadje Tiefenbrun. Toen Gall 8 jaar oud was merkte hij op, eerzuchtige knaap die hij was, dat sommige schoolmakkers hem in enkele vakken de baas waren, in zogenaamde geheugenvakken, en dat deze schoolmakkers stuk voor stuk uitpuilende ogen hadden. Op jeugdige leeftijd reeds legde hij een intuïtief verband tussen van-buiten-leren en uitpuilende ogen. Later begon hij te begrijpen, dat waar het geheugen zijn uitwendig kenteken had, dit ook het geval zou kunnen zijn met andere vermogens en hoedanigheden van de hersenen. Het vermoeden van Gall, dat allerlei „geestelijke" qualiteiten zoals geheugen, talenaanleg, muzikaliteit, zin voor kleuren, scherpzinnigheid en list evenzovele functies zijn van de hersenen, is niet alleen juist gebleken, maar was in zijn tijd een nieuwtje waarom de toenmalige vakgenoten schamper lachten als om een niet eens geestige dwaasheid. Galls aanvullend denkbeeld, inhoudend de veronderstelling dat bijzonder krachtige ontwikkeling ener geestelijke eigenschap zich zou moeten uiten in bijzondere grootte van enig omschreven deel van de hersenmassa, was ongetwijfeld fout, evenals zijn opvatting, dat deze plaatselijke vergroting uiterlijk waarneembaar en herkenbaar moest zijn.

De onjuistheid van twee van de drie genoemde pijlers van de zogenaamde phrenelogie bewijst echter geenszins dat Gall niet geniaal zou zijn geweest. Op 17 April 1805 werd hij in tegenwoordigheid van een aantal criminalisten en rechters geconfronteerd met ruim 200 misdadigers uit de Berlijnse gevangenis. Na hen allen bekeken te hebben wees hij zonder aarzelen degenen aan die een of meer diefstallen op hun geweten hadden. Hij grondde deze feilloze keuze op een uiterlijk schedelkenmerk dat al deze personen gemeen hadden. Natuurwetenschappelijke contrôle van Galls theorieën doet ons tot de absurditeit daarvan besluiten. Aan geniale intuïtie heeft het Gall echter beslist niet ontbroken. Zijn vele geslaagde proefnemingen, waaronder het bovenvermelde succesnummer in Berlijn, maken aannemelijk dat hij ook paranormaal begaafd was.

Wat betreft de mysterieuze verzameling gipsbusten: deze werd niet door Gall maar door diens medewerker Spurzheim in 1833, vijf jaren na Galls dood, vervaardigd, en vormen een soort catalogus van schedelkenmerken die door de phrenologen verbonden worden geacht met bepaalde opvallende geestelijke eigenschappen. Dit ontnam Barge aan de lectuur van de vier stoffige Engelse deeltjes. Spurzheim maakte propaganda voor de phrenelogie in Engeland en Schotland, en met zóveel meer succes dan de onfortuinlijke Gall, dat er binnen korte tijd talrijke clubs als paddenstoelen uit de grond verrezen, waarin men door onderling schedelonderzoek elkanders driften, talenten en fijne trekjes trachtte te ontsluieren. Zo werd de ernstig bedoelde wetenschap van Gall tot een gezelschapsspel.

Is het u intussen duidelijk geworden, waarom wij heden ten dage nog over wiskundeknobbels en andere „knobbels" spreken?

J. M.

---

1) 38 blz. Uitg. Stenfert Kroese, Leiden.

Tom Poes en het kunsthars-hart

1840

1940

1940. — Professor Joachim Sickbock liet een dorre glimlach om zijn ingevallen mondhoeken spelen. Toen opende hij zijn mantel en bracht met een buiging een glanzend klompje plastic te voorschijn.

„Ik wist, dat het zo zou lopen!" lispelde hij op toon. „Ik wist, dat Uw gevoel U te ver zou leiden. Ik wist, dat ge domheden zoudt begaan en dat ge U in narigheden zoudt begeven. Hebt ge nu genoeg geleerd? Zult ge nu een kunsthart nemen? Kijk, hier is het! Fraai en glad en gestoomlijnd! Kan jaren mee en is zeer goedkoop. Het enige wat ik er voor vraag, is Uw eigen domme, trillende, kloppende hart. Welnu?'

Heer Bommel stond tweifelend in het half-duistere vertrek. „Ik weet niet, of mijn goede vader het zou hebben goedgekeurd, als U begrijpt, wat ik bedoel." sprak hij tenslotte zwakjes. „Het is zo... zo... eh... zo anders, he? Wie heeft er nu ooit van zoiets gehoord? En bovendien vind ik, dat de leden van de Club......"

„Ga daar maar even zitten!" onderbrak de geleerde dringend. „Het is zó gebeurd en doet geen pijn! Even diep ademhalen! Zo!"

Terwijl deze dingen in het oude slot Bommelstein plaatsvonden zat Tom Poes in het maanlicht in de tuin en dacht na.

„We moesten maar weer eens op avontuur uitgaan!" dacht hij. „Dat zou goed zijn voor heer Ollie. Het zou zijn gedachten een beetje verzetten en dat heeft hij nodig. Hij kan nu eenmaal slecht tegen het tegenwoordige leven......"

Cairo. — Bij de tempel van Karnak (in de nabijheid van Luxor) is een stenen tafel gevonden van ongeveer 230 centimeter hoogte, die, naar men aanneemt, het relaas draagt van de uittocht van de Hyksos uit Egypte, ongeveer 1680 v.c..

De Hyksos (herderkoningen) vielen Egypte binnen met een toen geheel nieuw wapen, namelijk de strijdwagen.

Men beschouwt de vondst als van grote oudheidkundige waarde.

DUITSE „LUFTAG" WORDT SPOEDIG WEER „LUFTHANSA"

Vrijdag a.s. zal in Keulen de aandeelhouders-vergadering worden gehouden van de „Luftag" de „A.G. Tag für Luftverkehrsbedarf". Bij deze gelegenheid zal de „Luftag" officieel worden omgedoopt in „Deutsche Lufthansa". Zij was op 6 Januari 1953 met het kapitaal der bondsregering gesticht als wegbereider voor de „Lufthansa".

De vraag of de „Lufthansa" daarna ook spoedig zal kunnen beginnen met de opening van het Duitse luchtnet kan voor het ogenblik alleen nog maar door de geallieerde bezetting worden beantwoord. De start der „Lufthansa" is namelijk, zolang de Duitse souvereiniteit niet hersteld is, afhankelijk van een bijzondere toestemming van de geallieerde Hoge Commissie. Zoals bekend heeft de bondsregering geruime tijd geleden om zulk een toestemming gevraagd, doch de geallieerden hebben tot dusverre nog geen antwoord gegeven.

Naar de directeur der „Luftag", Hans Bongers, thans in het bulletin der Bondsregering mededeelt, is alles in gereedheid gebracht om terstond na het verkrijgen van de geallieerde toestemming met de eigen luchtvaart te beginnen, Bongers schat, dat hij nog enkele maanden nodig zal hebben om de buitenlandse vertegenwoordigingen in te richten en personeel te scholen.

Teneinde een start op korte termijn mogelijk te maken zal ook het kapitaal der ondernemingen worden verhoogd. Het wordt van 25 op 50 millioen gebracht. De heer Bongers heeft verklaard, dat de „Lufthansa" op een veel te bescheiden schaal moet beginnen en daardoor niet spoedig een rendabele basis zal hebben.

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE
(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

16

„In ieder geval, zelfs wanneer je je doel bereikt, word je teruggekaatst als een bal, tenzij je je aan iets kunt vasthouden. 't Is zelfs mogelijk, dat je in de lucht blijft hangen. Dat overkwam me eens in Interplanetair Station Nummer Drie, in een van de grote loodsen. De dichtstbijzijnde muur was vijftien meter verder en ik kon er niet bijkomen."

„Kon u zich er niet naar toe spuwen?" zei Gibson met een heel ernstig gezicht. „Ik dacht, dat dit de gebruikelijke manier was om uit die moeilijkheid te geraken."

„U moet het maar eens proberen en dan zult u zien, hoever u daarmee komt. Bovendien is het niet hygiënisch. Weet u, wat ik doen moest? Het was ontzettend vervelend. Ik had geen overjas aan, maar alleen jas en broek. En ik berekende, dat hun massa een honderdste was van de mijne. Wanneer ik ze weg kon werpen met een snelheid van dertig meter per seconde, zou ik de muur in ongeveer een minuut kunnen bereiken."

„En u deed het?"

„Ja. Maar de directeur liet die middag zijn vrouw juist de hele inrichting van het station zien. Dus nu weet u ook, waarom ik verplicht ben om mijn bestaan te vinden op zo'n rotschuit als deze, van haven tot haven mijn kost verdienend, wanneer ik niet werk in mijn weinig florissante praktijk in het schipperskwartier."

„Ik ben ervan overtuigd, dat u uw roeping gemist hebt," zei Gibson vol bewondering. „U had mijn vak moeten kiezen."

„U gelooft me niet," klaagde Scott bitter.

„Dat is nog te zacht uitgedrukt. Mag ik uw speelgoed eens zien?"

Scott overhandigde hem een soort luchtpistool met nylon-snoer, spiraalvormig met dun metaaldraad omwikkeld, dat bevestigd was aan de kolf.

„Het lijkt wel een —"

„Wanneer u zegt, dat het juist een luchtpistool is, dan moet ik u opgeven als besmet; dat grapje is al door drie mensen gemaakt."

„Dan is het maar goed dat u me in de rede viel," zei Gibson, terwijl hij het wapen teruggaf aan de trotse uitvinder. „Tussen haakjes, hoe staat het met Owen? Heeft hij dat projectiel al gestrikt?"

„Neen, en het ziet er niet naar uit, dat het hem lukken zal. Mac zegt dat het ons op ongeveer honderd-vijf-en-veertig-duizend kilometer afstand zal passeren — zonder twijfel buiten ons bereik. Het is verdraaid jammer. Er gaat geen ander schip naar Mars, in maanden niet. Daarom waren ze er zo op uit om ons nog in te halen."

„Die Owen is 'n vreemde vent, is het niet?" zei Gibson tamelijk inconsequent.

„O, hij is zo kwaad niet, wanneer je hem eenmaal kent. Het is helemaal niet waar, dat hij zijn vrouw vergiftigd heeft, zoals ze vertellen......"

Prof. dr. Owen Bradley stond op geen goede voet met het leven. Als iedereen aan boord van de Ares vatte hij zijn werk met volle ernst en toewijding op, hoezeer hij ook mocht voorgeven, er grapjes over te maken. Gedurende de laatste twaalf uur had hij nauwelijks de sein-cabine verlaten in de hoop, dat de ononderbroken draaggolf van het projectiel in de modulatie zou overgaan, welke hem bewijzen zou, dat het signalen ontving en in de richting van de Ares begon te koersen. Maar het bleef onverstoorbaar en hij kon ook niet met recht iets anders verwachten. De kleine hulpzender, welke bedoeld was om dergelijke projectielen op te roepen, had een minimum draagwijdte van niet meer dan twintigduizend kilometer. Hoewel dit ruim voldoende was voor normaal gebruik, was het in dit speciale geval hopeloos onvoldoende.

Bradley belde via het communicatiesysteem van het schip de hut van de astrogator op, en Mackay antwoordde bijna onmiddellijk.

„Wat is het laatste nieuws, Mac?"

„Het wil niet veel dichter komen. Ik heb zojuist de laatste gegevens uitgewerkt en al de fouten geëlimineerd. Het is nu een honderdvijftigduizend kilometer van ons vandaan en volgt een koers, welke ongeveer evenwijdig is aan de onze. Over een uur of drie zal het projectiel ons het dichtst genaderd zijn — en dat is nog een afstand van honderd-vier-en-veertig-duizend kilometer. Dus heb ik de sweepstake verloren — en ik veronderstel, dat we ook het projectiel zullen missen."

„Daar lijkt het inderdaad veel op, naar ik vrees," gromde Bradley, „maar we zullen wel eens zien. Ik ga nu naar de werkplaats."

„Waarvoor in 's hemels naam?"

„Om 'n eenmansraket te maken natuurlijk en achter dat vervloekte ding aan te gaan. Dat zou natuurlijk niet meer dan een half uur vergen in een van Martin's verhalen. Kom mee naar beneden en help me."

Mackay was dichter bij de equator van het schip dan Bradley, dus bereikte hij de werkplaats aan de Zuidpool het eerst en keek lichtelijk verwonderd toen Bradley aankwam, versierd en omwonden met hele meters licht buigbare kabel, welke hij uit het magazijn had gehaald. Hij zette in het kort zijn plan uiteen.

„Ik had dat al eerder moeten doen, maar het geeft nogal veel rommel en ik ben een van de mensen, die blijven hopen tot het laatste ogenblik. De moeilijkheid met ons radiobaken is, dat het naar alle kanten uitzendt — dat moet natuurlijk, omdat we nooit weten, uit welke richting een vrachtprojectiel ons zal naderen. Ik probeer nu een antenne-installatie te maken, waardoor we al onze zendkracht in de richting van onze vluchteling kunnen sturen."

Hij haalde een ruwe schets te voorschijn en legde Mackay in enkele woorden zijn plan voor een hulp-installatie uit.

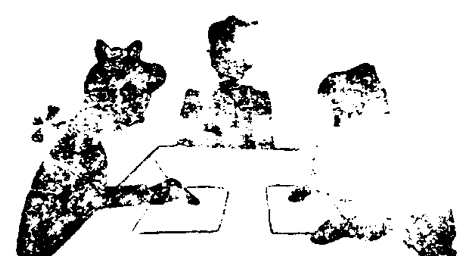
„Deze dipool is de eigenlijke radiator, de andere zijn richters en reflectoren. Ouderwets, maar gemakkelijk te maken, en het beantwoordt aan zijn doel. Roep Hilton, als je hulp nodig hebt Hoe lang zal het duren?"

Mackay, die voor een man met zijn voorkeuren en hobbies een werkelijk atavistische bekwaamheid voor handenarbeid bezat, keek even naar de tekeningen en de kleine stapel materialen, welke Bradley bijeen had gebracht.

„Ongeveer een uur," zei hij, reeds met het werk begonnen. „Waar ga je nu naar toe?"

„Ik moet nu naar buiten op de kiel van het schip klimmen om de contacten van het radio-baken los te maken."

(Wordt vervolgd).

AMIGOE VAN DE JEUGD

PIET en EUGENE

WORDEN VRIENDEN

Toen Piet van Mechelen met zijn zusje bij tante Dien ging logeren, had hij meteen het land aan neef Eugene, de zoon van tante Dien.

Je weet niet altijd hoe dat zo plotseling gebeuren kan en Piet wist het ook niet. Maar 't begon al op het ogenblik, dat hij Eugene 'n hand gaf.

Eugene droeg een bril, hij zei weinig of niets, hij keek neef Piet en nicht Suus wat koel aan van achter zijn brilleglazen, alsof hij wilde zeggen, dat ze hem helemaal niet bevielen, maar dat hij te beleefd was, om dat te laten merken.

En diezelfde dag merkte Piet, dat neef Eugene maar één belangstelling had.. dat was natuurkunde. De hele dag was hij bezig met dikke boeken en met het nemen van proeven.

Piet had nu niet bepaald het land aan natuurkunde, maar hij beschouwde het als een schoolvak, waar je in de vacantie niets aan deed. O nee... alles liever dan natuurkunde, dacht Piet!

Ja, Eugene moest beslist een droge vent zijn. Een vervelende vent, met zijn bril en zijn koele ogen. Hij was wel beleefd, maar hij zei niet meer dan nodig was.

Of Eugene van voetballen hield, vroeg Piet.

„Nee," zei Eugene, „dat vind ik een dom en vervelend spel."

„Maar je zwemt toch graag?"

„O, ja, ik zwem graag. I doe het elke morgen."

„Ben je al eens in een wedstrijd uitgekomen?" vroeg Piet.

„Welnee," zei Eugene. „Waarom zou ik? Ik zwem voor mijn plezier en niet om een tiende seconde eerder aan te komen dan een ander."

„Je bent geen sportman," zei Piet bits.

„Nee, dat denk ik ook niet." gaf Eugene toe, met een snippertje van een glimlachje.

En toen ze een paar dagen later een wandeling maakten naar de Kale Heuvel, die helemaal niet kaal was, daagde Piet zijn neef Eugene uit, om in de hoogste boom te klimmen, die op de helling van de heuvel stond.

„Nee, dat doe ik niet," zei Eugene kalm. „Ik heb geen zin, om de kans te lopen, dat ik een been breek."

Piet gaf geen antwoord. Hij was een goed klimmer en hij klom tot in het topje van de boom. En toen hij beneden was, zei hij plagerig: „Nou jij, Eugene......" ...

Eugene schudde kalm zijn hoofd en Piet zei smalend: „Je durft niet."

Eugene haalde alleen maar zijn schouders op en Piet had het gevoel, dat hij Eugene helemaal niet eens gekwetst had met zijn opmerking. Het leek wel, of hij hem niet raken kón.

Dat merkte hij de volgende dag weer, toen ze met hun tweeën een fietstocht maakten en Piet in volle vaart van een helling afreed, zonder met zijn handen het stuur aan te raken.

„Laat toch óók los!" brulde hij tot Eugene, die even voor hem reed.

Maar Eugene liet zijn stuur niet los, hij schudde alleen maar zijn hoofd.

Beneden gekomen was Piet zó kwaad, dat hij zijn neef toebeet: „Jij schijnt niets te durven..."

Eugene haalde weer zijn schouders op en zei kalm: „Schijn bedriegt wel eens... en laten we geen ruzie maken. Je bent de gast van mijn moeder... en dus van mij. Daarom zal ik van mijn kant alles doen, om ruzie te voorkomen."

Piet kookte van drift, maar hij zag in, dat Eugene volkomen gelijk had. Toch ging hij Eugene verder uit de weg en toen ze thuis kwamen, merkte iedereen, dat er iets tussen de beide jongens was voorgevallen.

Alleen was tante Dien verstandig genoeg, om niets te vragen en toen de volgende ochtend de zon scheen aan een wolkenloze hemel en zij Piet aanbood om de roeiboot te gebruiken, werd er over Eugene niet gesproken.

Het huis lag aan de rand van een grote plas en ongeveer drie kilometer van de oever bevond zich eén klein eiland, waar de mensen uit de omtrek wel eens gingen picknicken.

„Graag, tante," zei Piet. „Dan roeien we naar het eiland. En ik zal Suus vragen, of ze mee wil..."

Piet's zusje wilde graag van de partij zijn en ze wilde meteen weglopen om Eugene te gaan halen, maar Piet zei zacht:

„Laat die vent toch... we kunnen best met ons tweeën gaan..."

Tante Dien gaf de twee jonge mensen een mandje mee met brood en limonade en even later staken zij van wal.

Toen zij bij het eiland aankwamen, legde Piet de boot vast. Ze klommen op de kant en nu pas zag Piet, dat aan de horizon dreigend-grijze wolken opdoemden, die snel naderbij kwamen...

En zoals dat in de zomer wel meer gaat, stak plotseling de wind op... Meteen flitste er een verblindende bliksemstraal en van dat ogenblik af was het gerommel van de donder niet meer van de lucht.

Wilde windvlagen zweepten het water van de anders kalme plas hoog op, het onweer werd zo hevig, dat broer en zuster bevend naast elkaar in het hoge gras lagen, en plotseling brak ook nog een regenbui los, die veel weg had van een wolkbreuk.

Binnen vijf minuten waren Piet en Suus doornat, de regen gutste naar beneden en toen het onweer over was getrokken, bleef een stormachtige wind 't water van de plas opzwepen.

„We moeten gauw naar huis," zei Suus bezorgd en rillend.

„Met **die** golfslag?" vroeg Piet. „Geen denken aan......"

„Maar..." begon Suus. „Ik ben door en door nat..."

„We moeten wachten, tot het water kalmer wordt," zei Piet.

Zo wachtten ze een half uur... bijna een uur... Het water bleef wild, de wind zwiepte er met zweepslagen overheen en Piet en Suus zaten rillend en verlangend naar de veilige oever te kijken..

En toen zagen ze het... Een kleine roeiboot maakte zich los van de kant en met de wind achter naderde hij snel het eiland.

Pas toen de boot vlak bij was, herkende Piet zijn neef Eugene, die gekromd zat over de riemen.

De boot schuurde al tegen de steiger en Eugene wenkte......

„En die andere boot?" vroeg Piet.

„Die ligt goed vast," zei Eugene kortaf. „Die halen we morgen wel. Nu hebben we de wind tegen... je moet me helpen roeien, Piet."

Hij overhandigde Suus een dikke jas...... toen namen de jongens ieder een riem en ze begonnen te trekken.

Het was zwaar werk...... ze moesten recht tegen de wind in... en telkens leek het, of een hoge golf het bootje om zou werpen. Piet stond duizend angsten uit en Suus zat, groen van angst en met gesloten ogen, achter in het ranke bootje.

Na een tocht, die uren scheen te duren, stonden ze veilig op de oever en Piet zei, vol eerlijke bewondering:

„Eugene... dank je... Ik had nooit gedacht, dat je dát zou durven..."

Eugene haalde weer zijn schouders op. Hij scheen niet zenuwachtig te zijn en hij beantwoordde kalmpjes:

„Och... ik durf dat ook eigenlijk niet. Maar... ik móést het doen. Als ik iets moet doen, dan ga ik er niet voor opzij. Maar als het niet nodig is, doe ik geen gekkigheden, misschien is dat een soort lafheid."

„Nee," zei Piet. „Ik zie nu in, dat dit juist de ware moed is. Iets doen, waarvan je het gevaar inziet en dan toch niet bang zijn en... het doen... Eugene, wil je voortaan mijn vriend zijn?"

„Graag," zei Eugene. Toen gaven de twee elkaar een handdruk, die meer zei dan duizend woorden.

Wat er met een rups gebeurde

In een grote boomgaard stonden heel veel fruitbomen bij elkaar. Er waren grote en kleine bomen bij. Helemaal in het midden stond een grote appelboom, die met zijn takken boven de andere bomen uitstak. Het znonetje stond vrolijk lachend aan de de blauwe hemel. De zonnestraaltjes dansten op de bomen en op de bloemen die daar onder groeiden. En een klein, geelwit vlindertje vloog dartel van bloem tot bloem.

Soms stak het zijn kopje diep in een bloemetje, om van de honing te snoepen.

Vlindertjes hebben een heel lange tong, die ze netjes op kunnen rollen, als ze weer wegvliegen. Geelwitje was blij vandaag, blij omdat het zonnetje scheen, blij omdat de honing zo lekker was.. maar vooral was ze blij omdat......!

Ze vloog naar de allergrootste appelboom, in het midden van de tuin, en daar onder een groot groen blad, lagen een heleboel kleine witte eitjes dicht bij elkaar. Geelwitje had ze daar zo juist neergelegd.

Geelwitje dwarrelde weer weg.. ver weg...... de tuin uit, en nog verder weg, de weiden over, de bossen door......!

Nog een paar dagen zal Geelwitje leven en dan... dan zal ze op de grond vallen, en de wind zal haar begraven onder de blaren in het bos.

Maar wat gebeurde er met de kleine eitjes?

Toen ze een hele poos door de lekkere warme zon beschenen waren, kwam er plotseling een klein rupsje uit een eitje gekropen. Er kwam er nog een en nog een; uit elk eitje kwam een rupsje. Ze kropen 't blaadje eens op en neer en knabbelden er eens van. Er kwamen kleine ronde gaatjes in 't blaadje. De rupsjes kropen langs een takje naar de andere blaadjes en daar snoepten ze ook van. Ze werden iedere dag groter en dikker.

Dikkie, een grote rups, liep op haar eentje de hele boom door, ze kende elk takje. Ik wou, dacht Dikkie, ook wel eens op die andere bomen klimmen! En ze kroop al langs de boomstam naar beneden; dat was een lange tocht. Ze werd er moe van. Even bleef ze zitten rusten op 'n grashalmpje dat door de wind op en neer geblazen werd. Plotseling voelde Dikkie dat ze opgepakt werd en opeens werd het pikkedonker om haar heen. De grote gouden zon was weg. Wat was er toch met Dikkie gebeurd? Toen ze zat uit te rusten op het grashalmpje, was er een kleine jongen de tuin in gewandeld en had Dikkie zien zitten. „Ha," riep hij, „dat mooie rupsje wil ik hebben!" Meteen haalde hij een leeg lucifersdoosje uit zijn zak en daar stopte hij Dikkie in.

Het jongetje dat Hansje heette, moest om twee uur naar school. Op de speelplaats haalde hij het doosje weer te voorschijn en liet de rups aan de jongens zien.

Dikkie, die het zonnetje nu weer zag, kroop vlug over 't randje van het doosje, maar Hansje duwde haar met zijn vinger terug, en toen werd het weer donker.

Daar ging de bel...... vlug verdween het doosje weer in de zak van Hans, en dat ging zo haastig, dat domme Hans niet eens merkte dat het doosje niet helemaal dicht was. Terwijl Hans in de klas naar een vertelling van Juf zat te luisteren, kroop Dikkie naar het lichtstraaltje, dat ze zag. En warempel, ze kon er haar kopje door steken; nu kon haar lijfje er ook makkelijk door.

Ze kroop uit de zak van Hans, over de zitting van de bank, over de vloer, naar het raam toe. Eerst moest ze nog tegen de muur opklimmen, maar eindelijk zat ze op de vensterbank. Hè dat was een lange, vermoeiende tocht geweest! Dikkie bleef eventjes stil op de vensterbank zitten genieten; wat was ze blij, dat ze uit die donkere gevangenis weg was. Gelukkig stond 't raam open en kon Dikkie naar buiten kruipen. Ze knikte met haar kopje tegen 't zonneke. Tegen het raam groeide een struik. Dikkie kroop gauw op een takje en zocht naar een lekker mals blaadje.

Wat smulde ze; ze had honger gekregen in haar kleine gevangenisje. Toen haar buikje weer dik en rond was, zocht Dikkie naar een beschut plaatsje op de struik.

En wat deed ze daar? Ze draaide een lekker warm dekentje om zich heen; dat dekentje heet cocon. Daar zat ze nu heerlijk warm in. En toen werd het stil, heel stil rondom Dikkie. Het werd winter.

De blaadjes vielen van de bomen en er kwamen sneeuwvlokjes uit de hemel gedwarreld. Ze vielen op de daken van de huizen en op de bomen en struiken.

Na de winter kwam de lente. De sneeuw ging smelten, want het zonnetje ging schijnen. Er kwamen dikke knoppen aan bomen en struiken. En toen het zonnetje nog warmer werd barstten de knoppen open, er kwamen kleine, groene blaadjes uit, die langzaam al groter en groter werden. Overal groeiden weer bloemetjes. En toen, op een morgen, kwam er beweging in de cocon, die nog aan de struik vast zat. Er kwam een klein gaatje in het coconnetje en... een mooi geelwit vlindertje kwam er uit gekropen. Dikkie, de rups, was omgetoverd in een nieuw Geelwitje. Een vlindertje dat blij, buitelend over de bloemen, voor het eerst zijn vleugeltjes open sloeg, om te verdwijnen in de blauwe lucht.

Brief van Tante Corry

Beste Neefjes en Nichtjes,

Omdat er deze keer veel oplossingen en brieven te laat zijn ingezonden en Tante Corry toch niemand wil teleurstellen, zal de nieuwe prijs-rebus een week verschoven worden, en zal ook de bijgewerkte punten-lijst de volgende week geplaatst worden.

Tante Corry

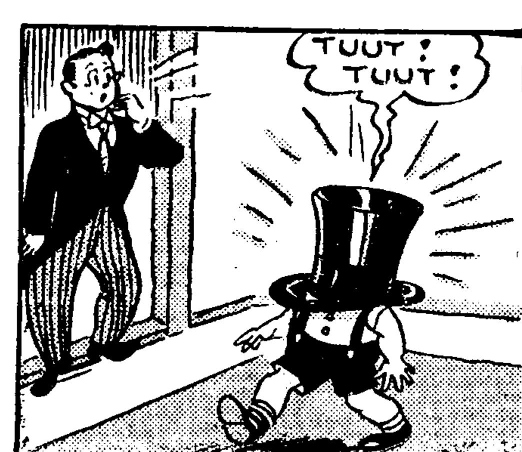
Galappeltjes

Hoe komen die „appeltjes" aan de onderkant van de eikeblaren? De oorzaak hiervan is een kleine wesp van amper een halve centimeter lang. Het diertje heeft 'n legboor, waarmee het een wondje in een blad maakt. Daarin wordt een eitje gelegd. Op de gestoken plaats groeit het blad uit tot een appeltje, waarin men dan een wormpje kan vinden. Sommige appeltjes zijn niet groter dan een graankorrel, terwijl andere de grootte van een appel kunnen bereiken. Dit hangt af van het soort galwesp, dat het eitje legt.

Dat die appeltjes of gallen aan de onderkant zitten van het blad, is bedoeld om ze te verbergen voor de vogels, maar roodstaartjes en mezen weten ze toch wel te vinden. De meeste vogels komen er echter niet aan, want die gallen bevatten te veel looizuur, waardoor ze ongenietbaar worden. De volksmening wil, dat het een zeer koude winter wordt, indien men in de herfst een wormpje in een galappel vindt en dat het ook een warme zomer wordt, wanneer men in het voorjaar een wespje in de galnoot aantreft. Maar neem voor het onderzoek geen galappeltjes met een gaatje, want dan is het kooitje... leeg.

HOTEL op idyllisch St. Maarten

Verrassende financiele belangstelling

Oranjestad. — Gelijk wij reeds meldden zullen de plannen voor een touristen hotel op Sint Maarten binnenkort werkelijkheid worden. Thans is het zover, dat de inschrijving van aandelen voor belangstellenden geopend is. Op alle lokale banken in de Nederlandse Antillen kan men daartoe inschrijvings-formulieren bekomen.

Merkwaardig vooral is, dat op Sint Maarten (men staat er daar bij wijze van spreken met de neus boven op) reeds 15% van het geplaatste kapitaal is geplaatst en in Nederland 33%. Voor de inschrijving in de Nederlandse Antillen hebben alle banken hun medewerking toegezegd.

Van de 2400 aandelen, elk groot NAF. 100.— werden bij de oprichting van de N.V. Hotel Maatschappij Nederlandse Antillen reeds 1200 geplaatst. Van de vorige 1200 aandelen werden inmiddels reeds velen geplaatst onder garantie van de Arubaanse Financiëringsmaatschappij N.V.. Het is vooral die garantie, die het voor een ieder aantrekkelijk maakt en vertrouwen wekt. Voor bijzonderheden verwijzen wij naar de advertentie elders in deze editie.

Wij wijzen er voorts op, dat volgens de landsverordening industrievestiging en hotelbouw van 1953, de vennootschap gedurende tien jaar vrijgesteld zal zijn van iedere belasting, inclusief winstbelasting.

Zodra alle aandelen geplaatst zullen zijn, zal er een algemene vergadering van aaandeelhouders belegd worden en zullen o.a. commissarissen worden voorgesteld.

Sint Maarten is op Aruba sterk vertegenwoordigd en het zou niet te verwonderen zijn als van deze zijde veel belangstelling getoond wordt. In April 1953 hoopt men reeds met de exploitatie van het hotel te kunnen beginnen.

Het hotel

Het hotel is in de eerste plaats een touristenhotel, men denkt voornamelijk de touristen uit Puerto Rico te trekken. De heer Bouman van het Centraal Touristen Bureau te New York heeft inzake de bouw en de inriehting geadviseerd. Het bevat drie complexen kamers, in totaal 16 dubbele kamers en nog vier dubbele met suite. Los van deze complexen bevindt zich het hoofdgebouw, waarvan de bar en een der zalen geheel en het overige gedeeltelijk airconditioned zal worden gemaakt. De kamers worden allen luchtgekoeld en voorzien van telefoon. Het Gouvernement bouwt een waterinstallatie-distelleerinrichting. Een eigen electrisch aggregaat zorgt voor de opwekking van stroom. Zodra men van de grote weg, welke het hotel met Phillipsburg verbindt, afkomt, worden de gasten ontvangen in de z.g. „Reception Center", waar de inschrijving plaats vindt en de bagage in ontvangst wordt genomen. Het midden-terrein wordt beplant met bomen en planten een vijver en een eventueel fontein staan ook op het programma. Vanaf Sint Maarten kan men de omliggende eilanden zien, er is voorts een regelmatige verbinding, zowel per boot als per vliegtuig. De „droomboot" die straks de verbindingen tussen de Bovenwindse- en Benedenwindse eilanden zal verbeteren, is een aanwinst en een garantie voor de aanvoer van goederen.

Dezer dagen zijn de prijsopgaven binnengekomen van de motorboot, die de „Blue Peter" vervangt. Hiermede denkt men het passagiersvervoer te kunnen regelen. Verbinding door de lucht van Curaçao en Aruba blijft nog steeds een kostbare reis. Voor het hotelterrein ligt een strook strand van wit zand van 200 meter lengte en 20 meter breedte. Men kan dan nog ongeveer een 20 meter in zee lopen zonder „kopje onder te gaan". Er zijn geen stenen. Zoals op Curaçao en Aruba de geiten tegen de bergen opklimmen, kan men daar de paarden en muilezels hun tochten zien maken. Het eerste deel van de bergen is begroeid met lang gras, maar hogerop vindt men bomen.

Het oude Fort Amsterdam, gelegen op het schiereiland, dat de Great Bay en de Little Bay van elkaar scheidt, zal worden gerestaureerd en er eventueel een ontspanning van maken.

De hotelmaatschappij

De oprichters van de Hotel-Maatschappij zijn de heren Wil Heufke, Jan Nagel en Folkert Loonstra, mensen, die een vertrouwde naam hebben. Deze maatschappij kan eventueel ook andere hotels exploiteren, doch men moest een begin maken en Sint Maarten werd op grond van touristische overwegingen uitverkoren. Alle volgende objecten zullen steeds elk als één geheel worden beschouwd. Het doel blijft het exploiteren van hotels. De statuten werden goedgekeurd op 14 October 1953 en ƒ 60.000.— werd bij de oprichting volgestort. De prospectus, die men bij de inschrijvings formulieren op de banken kan verkrijken, werd ontworpen door de Nederlandse Handel Mij, in overleg met de directie van de Hotelmaatschappij. Bedoelde prospectus vermeldt alle benodigde gegevens. De manager, de heer Supheert, zal zo mogelijk de omliggende (ei)landen bezoeken om zich te kunnen oriënteren. De heer Supheert was eens voor drie dagen op Sint Maarten en wordt deze maand uit Nederland verwacht, daar hij bij de bouw en inrichting aanwezig wil zijn.

De bevolking

De inwoners van Sint Maarten beginnen zich reeds in te stellen op het touristenverkeer. Men bouwt er reeds boten van verschillende afmetingen voor bezoeken aan de omringende eilanden. Paarden en muilezels worden afgericht om de touristen verder over het eiland te leiden. Ongetwijfeld zal ook de handel op haar „qui vive" zijn en zullen de souvenirshops verrijzen.

Rest ons nog de Hotelmaatschappij onze dank te betuigen voor de charmante wijze, waarop zij ons de gelegenheid gaf een overzicht van haar plannen te geven.

Sport-familie afgeduwd

Oranjestad. — Met de Willemstad welke gistermiddag vertrok, waren er honderd uitgaande passagiers. Onder de mensen die het eiland voor goed vaarwel zegden waren o.a. de families Douwes en Kuilenburg (Openbaar Onderwijs), de dames S. Ponte en T. Strijbos (Bijzonder Onderwijs) en mevr. Westerink en kinderen. De familie Westerink bracht jaren door op de Nederlandse Antillen en interesseerde zich in het bijzonder voor de sport. De vorige week behaalde Geerty nog haar einddiploma Mulo. De kinderen werden bijna alle op Curaçao en Aruba geboren en voelden zich evenals de ouders volkomen thuis op de Antillen. Moeder en zes kinderen hebben het aan belangstelling niet ontbroken en ook al wilde men liever met de stille trom vertrekken, er kwamen velen nog een laatste groet brengen. Mevr. Westerink en kinderen wensen wij van harte een goede reis, behouden aankomst en een gelukkige toekomst.

„Don Gilberto" op sleeptouw

Oranjestad. — Meldden wij reeds dat de „Don Gilberto" vertrokken was en eerst naar de Lago gesleept zou worden om nieuwe batterijen in te laden, door de aanwezigheid van een Columbiaanse Marinetanker is dit oorspronkelijke plan komen te vervallen. Een loodsboot nam n.l. de „Don Gilberto" op sleeptouw tot buiten het zeegat, waar het door de op de rede liggende Columbiaanse Marinetanker werd overgenomen.

Hong Kong. — Het Chinese communistische ministerie van voedselvoorziening heeft in allerijl grote hoeveelheden rijst doen overbrengen naar vijf provincies langs de rivieren Yangtze en Hoeai, waar de laaggelegen gronden door het wassende rivierwater zijn overstroomd.

CURACAO

Naar het buitenland?

Willemstad. — Een bewoonster van het Campo Alegre heeft gisteren een bittere ervaring opgedaan, die haar in den vervolge zeker voorzichtiger zal doen zijn. Een „bezoeker" heeft namelijk uit haar kamer een bedrag van 99 Amerikaanse dollars ontvreemd. Van dit feit wordt verdacht een man, die dezer dagen bij haar te gast is. Deze man is gisteren met een vliegtuig naar het buitenland vertrokken.

Een lichte aanrijding

Willemstad. — Het V.A.-rapportenboek van gisteren behoefde niet veel gebruikt te worden. Althans niet voor aanrijdingen, want er werd slechts een lichte aanrijding gemeld.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De M.B. meldt vandaag: 4 verbalen, 3 waarschuwingen, 8 assistenties en 2 lichte aanrijdingen.

Dronken van het muurtje

Een manspersoon viel op Campo Alegre van een muurtje, anderhalve meter van de grond. De man verkeerde onder de invloed van sterke drank. De M.B. verleende eerste hulp en sloot de man ter ontnuchtering in op Rio Canario.

Bemiddeling 1

Op Gora was onenigheid tussen twee manspersonen. Het ging om de betaling voor werkzaamheden, die de een voor de andere man had verricht. De agenten van de M.B. traden bemiddelend op en de heren gingen huns weegs.

Bemiddeling 2

Op Plantersrust scheurde een 5-jarige jongen gisteren de jurk van een ongeveer 7 jaar oud meisje. De M.B. zorgde ervoor, nadat de ouders op de hoogte werden gesteld, dat de jurk wordt vergoed door de moeder van de dader.

Bemiddeling 4

Op Wetoe verzocht een man assistentie van de M.B. voor bruha. Toen hij langs een perceel liep, waarin een man woont, waarmede hij sinds geruime tijd onenigheid heeft, is hij bespat met een stinkende vloeistof. Hij dacht direct aan bruha. Het bleek echter, dat de bewoner zijn tuin aan het besproeien was met een desinfecterende vloeistof. Inderdaad had hij wat onvoorzichtig gesprenkeld en hadden enkele spatjes de man besmeurd. De M.B. bemiddelde en zegde de bewoner aan wat voorzichtiger te werk gaan.

Geen politiezaak

Op de Rotterdamweg klaagde een vrouw, dat haar man met een ander leeft. Zij verklaarde reeds acht jaar getrouwd te zijn en vier kinderen te hebben en zij verzocht de politie om haar man te bewegen weer naar haar terug te keren. De agenten brachten de vrouw aan het verstand, dat dit geen politiezaak is, maar verwezen haar naar de bevoegde instantie.

Om de tenniskampioenschappen

Willemstad. — De wedstrijden om de Curaçaose tenniskampioenschappen zijn gisteren op de banen van Mundo Nobo voortgezet. De uitslagen zijn als volgt: de Jongh - Hilders slaan Blom-Hilhorst met 6-3, 6-1, 2-6, 6-3; mevr. Lenderink en Gerharts slaan mevr. Nieuwenhuis en Noordermeer met 6-3, 6-1.

Londen. — In Hereford (Engeland) staan hoenderexperts voor een raadsel; een 4-jarige Wyandotte-hen verandert bij iedere rui van kleur. De hen begon haar leven zuiver wit en na twee jaar was zij pikzwart. Thans verandert haar pluimmage bij iedere rui.

Amsterdam huldigt Nederl. Tour-ploeg

Amsterdam. — Ruim twintigduizend toeschouwers hebben de Nederlandse ploeg in de Tour de France en de leider Kees Pellenaars een hartelijk welkom bereid in het Olympisch Stadion. Toen achter het muziekcorps „Prinses Juliana" onder de marathonpoort de eerste met prachtige bloemen versierde open auto zichtbaar werd met Pellenaars, Voorting, Nolten, Van Est en Van Breenen steeg een daverend applaus van de tribunes op, dat nog sterker werd, toen bleek, dat in de tweede wagen behalve Roks, Faanhof, Maenen, Nico van Est en Wagtmans ook Suykerbuyck niet bij de eerste huldiging in het vaderland willen ontbreken.

„Misschien hebben jullie één fout gemaakt door de successen in het begin van de ronde opeen te stapelen, waardoor jullie prestaties steeds moeilijker werden", zei de voorzitter van de K.N.W.U., P. van Dijk, in zijn huldigingstoespraak. Hij sprak de hoop uit, dat de renners bij het wereldkampioenschap op de weg te Solingen op dezelfde wijze de Nederlandse kleuren zullen verdedigen als in de Ronde van Frankrijk.

Amerika moet China van het Communisme redden

Washington. — President Rhee heeft in een toespraak die hij hield op een bijeenkomst van de Overseas writers Club te Washington, gezegd, dat Amerika een duidelijk omschreven plan op lange termijn moet opstellen om China te redden van het communisme. Hij zeide, dat het niet zijn bedoeling was geweest in de toespraak die hij Woensdag tot het Congres had gericht de indruk te wekken dat hij Amerika om hulp verzocht voor een onmiddelijk offensief tegen Noord Korea om het land van communisten te zuiveren. Hij had zijn toespraak op het laatste moment moeten inkorten en daardoor mogelijk op een bepaald punt te veel indruk gelegd in vergelijking met het overige deel.

Franse Constellation neergestort

Preston. — Een toestel van de Air France is vandaag in een wei bij Preston in de Amerikaanse staat Connecticut verongelukt. Alle 29 passagiers, een baby en de bemanning van acht koppen, overleefden de ramp; slechts vier inzittenden werden gewond. De viermotorige Constellation moest op weg naar New York voor een onweer uitwijken naar Boston.

VERS VAN DE PERS

Een voortreffelijk Surinaamsn blad „De Weegschaal"

Dat het Surinaamse periodiek „De Weegschaal" zijn tweede jaargang inging is nu een feit. We hebben immer met een zekere voldoening kennis mogen nemen van de uitgifte van dit blad. Op de allereerste typeert het door een keurige typografische verzorging, maar vooral de inhoud is een garantie voor elke eerlijke en objectieve lezer. Steeds heeft de redactie aan haar vooropgesteld doel vast gehouden, door zaken en feiten, die elders wellicht emotioneel of persoonlijk gekleurd zouden worden aangediend, deze op een redelijke en zakelijke wijze te belichten, waardoor voor de lezer geen twijfels werden in de weg gelegd. Deze daad op zich toont duidelijk aan, dat het „Salus populi suprima lex", dat „de Weegschaal" als motto draagt, in ere is gehouden. De redactie tekent in het eerste nummer van haar tweede jaargang aan op deze objectieve wijze voort te gaan zaken en feiten zakelijk te willen belichten en het persoonlijk element zoveel mogelijk uit te bannen.

De stijl van „de Weegschaal" als maandblad moge bloeien en die hoogte mag bereiken, waarbij de redactie zal kunnen uitgaan tot de uitgifte van een weekblad.

Aan de redactie hierbij veel succes toegewenst.

Treinbrug ingestort

Madrid. — Tussen Huelva en Zafra in Zuid-Spanje is juist bij het passeren van een trein een brug ingestort, waardoor dertien personen om het leven kwamen. Twaalf der omgekomenen zouden spoorwerkers zijn, die in de trein meereisden, en de dertiende een schaapherder wiens kudde zich in de trein bevond. Men gelooft, dat slechts één inzittende het er levend afgebracht heeft.

Het reddingswerk is in volle gang. De trein viel van een hoogte van ongeveer 23 meter.

Met dank aan God geven wij kennis van de geboorte van ons zoontje

„TONNY"

Bij het H. Doopsel ontvangt hij de namen ANTONIUS, FERDINANDUS WILHELM.

Fam. G. J. Sondermeijer-van Brederode

4 Augustus 1954.

Inspectie der Belastingen

VERKOOP VAN GOEDEREN IN DOUANE-LOODSEN

LAATSTE WAARSCHUWING

Degenen, die in het Gouvernements-entrepôt op Parera goederen langer dan 30 DAGEN IN TIJDELIJKE OPSLAG en/of LANGER DAN 1 JAAR IN DEFINITIEVE OPSLAG hebben, worden verzocht deze zo spoedig mogelijk VRIJ TE MAKEN aangezien binnenkort tot verkoop dier goederen zal worden overgegaan.

Opgave der goederen in kwestie kan in het Gouvernements- Entrepôt te Parera worden verkregen.

Willemstad, 3 Augustus 1954.
DE INSPECTEUR DER BELASTINGEN

„Rode Ster" over atomaire wapenen

Niet de bom, maar de infanterist bepaalt de uitslag

Moskou. — Volgens het orgaan van het Sovjet-Russische leger „Rode Ster" zal „de uitslag van een oorlog niet beslist worden door strategische atoombommenwerpers, maar door de militair op het slagveld". Het blad zegt dit in het eerste van een nieuwe reeks artikelen over de atomaire oorlogvoering van de hand van professor generaal-majoor B. Olisof, volgens wie strategische atoombombardementen „uitermate gevaarlijk zijn voor steden en de burgerbevolking, maar ondoelmatig op het slagveld.

De ware hoedanigheden en mogelijkheden van atoomwapens — aldus de hoogleraar — worden „grovelijk overdreven door de vijanden der vrede met het doel de wereldopinie te chanteren en te intimideren door de verschrikkingen der atomaire oorlogvoering". Er bestaan „betrouwbare afweermiddelen en -manieren tegen atoombommen, aldus Olisof. „Voor de strijd goed opgeleide en voorbereide troepen kunnen onder omstandigheden van atomaire oorlogvoering met succes krijgsverrichtingen uitvoeren".

De Amerikaanse propagandisten hebben verklaard, dat Japan in de tweede wereldoorlog capituleerde als gevolg van de atoomaanvallen op Hirosjima en Nagasaki, „die geen militaire betekenis hadden, maar zuiver politieke doeleinden ten doel hadden". Volgens de schrijver heeft de geschiedenis aangetoond, dat alleen de overwinning van de Russische strijdkrachten op de keurtroepen van het Japanse leger — het Kwantoen-leger — de Japanse militaristen gedwongen heeft de wapens neer te leggen. Het bezit van de atoom- en de waterstofbom door Rusland „heeft aangetoond, dat de atoombewapeningswedloop niet kan dienen als een waarborg voor de veiligheid van de Verenigde Staten in geval van oorlog". Maar het bezit van en het dreigen om deze wapens te gebruiken voor de „agressors" vereist van het Sovjet-leger „een hoge mate van politieke waakzaamheid en diepgaande studie van atoomwapens", aldus prof. Olisof.

Hilton verzamelt hotels

Beverley Hills. — De Hilton Hotel Maatschappij heeft aangekondigd, dat zij de exploitatie-rechten zal opkopen van de Statler-hotelketting. Deze transactie zal „de grootste zijn in de geschiedenis van de hotelindustrie", zo werd erbij gevoegd. De aankondiging geschiedde door Conrad N. Hilton, die reeds 18 hotels bezit, beheert of in bedrijf heeft, waaronder het beroemde Waldorg Astoria te New York.

Hilton exploiteert een ketting hotels, welke zich uitstrekt van Los Angeles tot Madrid: in het komende jaar wordt verwacht dat nog vier hotels in Mexico, de Verenigde Staten en in Istanbul in gebruik worden genomen. In 1951 wilde Hilton een hotel van 635 kamers in Londen bouwen. Een jaar later werd een aanbod van Hilton om het beheer van het Grosvenor House in Park Lane te Londen over te nemen, door het bestuur van de Britse maatschappij afgewezen.

Hilton verklaarde voor een bedrag van 37.650.000 dollar aan gewone aandelen voor de Statler-hotels te hebben gekocht. Indien de aanbiedingen, die aan andere aandeelhouders zijn gedaan, aanvaard worden, zal de totale koopprijs op ongeveer 76 millioen dollar komen te staan. De Statler-onderneming exploiteert acht hotels.

Zon in Nederland!

's Gravenhage. — Na het slechte weer was het Maandag de eerste „echte vacantie-dag" in Nederland. Practisch overal scheen de zon en in geheel Nederland was een normale mensenmenigte op de been. Op alle stations was het drukker dan normaal. Ook gisteren was het warm en zonnig, waarbij velen de stad ontvluchtten om verkoeling te zoeken aan zee.

Juli was wat de temperatuur en de geringe zonneschijn betreft, de slechtste Julimaand sedert 1919. Naar een voorlopige berekening viel tussen 120 en 130 mm regen, terwijl 72 normaal is. Er werd slechts 138 uren zon geregistreerd tegen 205 uren normaal.

V.S. protesteren opnieuw bij Rood China

Washington. — Op zijn wekelijkse persconferentie heeft Dulles medegedeeld, dat de Verenigde Staten nogmaals bij communistisch China hebben geprotesteerd tegen het neerschieneerschieten van het Britse vliegtuig bij Hainan, waarbij Amerikanen het leven verloren. Het protest werd verzonden via de Britse regering. De inhoud kon nog niet bekend worden gemaakt, voordat het protest in Peking was overhandigd. Dulles verwierp de communistische verklaring, dat het neerschieten van het Britse vliegtuig de Verenigde Staten niets aanging. Volgens het internationaal recht en gebruik zou, indien burgers van een zeker land werden gewond of gedood, slechts door het land van de betrokkenen namens hen vergoeding kunnen worden geëist.

Wenen. — Hongarije heeft te kampen met een muskietenplaag in de gebieden langs de Donau, die overstroomd zijn geweest, aldus heeft radio-Boedapest meegedeeld.

Functie wijziging

's-Gravenhage. — Bij Koninklijk Besluit is aan F.H. Martin-Sparry op zijn verzoek eervol ontslag verleend als consul der Nederlanden te Georgetown (Brits Guyana), terwijl bij hetzelfde besluit C.M. Barnard is benoemd tot consul der Nederlanden te gemelder stede, buiten bezwaar van 's lands schatkist. Het ressort van het consulaat strekt zich uit over Brits Guyana.

Mgr. J. H. G. Lemmens 70 jaar

Dezer dagen werd Z. H. Exc. mgr. dr. Jozef Hubert Guillaume Lemmens, Bisschop van Roermond, zeventig jaar. 26 Juli 1884 werd Hij in Zuid-Limburg, met name in Schimmert, geboren. En in Hem zijn dan ook de beste eigenschappen van het Limburgse volk vereend. Eigenschappen, die de Bisschop stempelen tot een Man, werkelijk blijmoedig in Zijn vroomheid en vroom in Zijn blijmoedigheid. Maar mgr. Lemmens is ook een mens, sterk in Zijn geloof. Tijdens de oorlogsjaren speelde Hij een belangrijke rol in het verzet tegen de tyrannieke en elke waarde onderrgavende bezetter. En toen Limburg in de frontlinie kwam te liggen, deelde Hij met Zijn Limburgers de ellende, waaraan verbonden. Hij trok mét hen naar het Noorden van ons land. Want waar door Zijn kinderen-in-God werd geleden, daar wilde ook Hij zijn. Na de bevrijding werden in het zwaar getroffen Limburg onder leiding van de grijze Bisschop schier wonderen verricht op het gebied van de kerkenbouw. En niemand heeft meer dan Hij geijverd voor een krachtig herstel van het geschonden geloofsleven, een oorlogsgevolg ook in Zijn diocees. Hij ging de Hem toevertrouwde gelovigen voor in een oprechte Maria-verering. Limburg voor Christus door Maria, dat was Zijn devies.

Mgr. Lemmens wordt sinds jaar en dag in Limburg „Vader Bisschop" genoemd. En dat is een voortreffelijke weerspiegeling van de onderlinge verhouding tussen Hem en Zijn diocesanen. Wellicht is er nimmer een Roermondse Bisschop geweest, die zozeer door Limburg werd bemind. En als dat zo is, dan is dat ongetwijfeld het gevolg van het feit, dat iedereen doordrongen is van de grote liefde, die Vader Bisschop heeft voor Limburg. Mgr. Lemmens zal Zijn verjaardag Maandag in stilte herdenken. Maar dat Hij het voorwerp zal zijn van de toegenegen gedachten van elke Limburger, daar kan Hij zeker van zijn.

WEST-END: „Riders to the Stars" 19 en 21 uur.

ROXY: „Rome, ore 11" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Dos tipos de cuidado" 19 en 21 uur.

CARIBE: „Million dollar parachute" 20 uur.

REX: „The Joe Louis Story" 20 uur.
ROYAL: „Black Hawk" 20 uur.
SUFFISANT-THEATER: „House of Horrors" 20 uur.
KRANSJE: Intelligentietest t.g.v. d boekenweek 20 uur.
APOTHEKEN: De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in **Punda** door **Botica Wilhelmina**, Hendrikplein 7, tel. 2380;; in **Otrabanda** door **Botica Americana**, Breedestraat 159, tel. 3636.
WIT GELE KRUIS: De nachtdienst wordt waargenomen door **Zuster Veeris**, Santa Rosaweg 155, tel. 5006.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.

Telegram Afdeling
05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
23.30 — 05.30 J. N. F. Jung tel. 3209

Personeel Afdeling.
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 7 Aug. 12.00 G. J. Welbergen Ficusweg 7 tel. 4470
B. g.g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling
P. Berends, Gerard Duostr. 6 tel. 3416

C. S. M.

Rederij
I. M. Slagter tel. 4301

Scheepsagentschap
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 08.00
W. Punt tel. 2269

Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276
van 1.00 — 7.30 P. Roest tel. 3146

ASIENTO BIOSCOOP: Filmliga met „Onder de zon van Rome" 20.30 uur.

CUROM (416.6 m.)
17.30 Muzikale uitzending voor de kinderen
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan
19.00 Boletin di Noticia
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 The Voice of the Windward Islands
21.00 „La Hora Dominicana"
21.45 De Indiaanse kolonie op Curaçao
22.00 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)
19.00 Woensdagavond concert,
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Week-end films
19.50 Met de jarigen in de lucht
20.15 Wij vliegen en landen op....
20.30 Gevarieerd programma
21.00 Dansmuziek,
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)
17.30 Opening
17.33 Kinderkoor
18.48 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.30 Causerie Holl.
20.45 Muziek
21.30 Sluiting.

AVROS (19 m.)
17.00 Voor de jarigen van vandaag
17.15 Esso-uitzending
17.45 Populair melodieën
18.00 Aetherstem",
18.30 Voor de jarigen op de Antillen
18.45 Nieuws
19.00 Trio Bier
19.15 Advertenties
19.30Klassieke programma.
20.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.
18.37 Klanken uit alle landen.
19.00 Nieuws
19.17 U vraagt.... wij draaien.
19.30 Nederlands kroniek o.a. „De Kunstkring.
19.40 De solist van de week:
19.50 Nederland — Waterland.
20.10 Gregor Serban en zijn Zigeunerorkest.
20.20 Kerknieuws
20.23 Voor de West.
20.55 Avondgebed: Door Ds. F. R. A. Henkels.
20.58 Sluiting.

Beurs Caracas

Caracas. — De beursberichten van Caracas, ons opgegeven door Maduro & Curiels Bank luidden:

Avenida Bolivar (5de Em)	90 1/2%
Aandelen Electricidad Caracas	Bs 170.—
Cervecería Caracas	310 bieden
Cervecería Zula	250 bieden
Celanese pref.	805 bieden
Comp. Venez. Cemento	250 bieden